روزنامهٔ صبح افغانستان
چاپ همزمان: کابل – هرات
پخش همزمان:
بلخ
پروان
پنجشیر
میدان وردگ
و کاپیسا

ماندگار

www.mandegardaily.com

سال پنجم ❁ شمارهٔ یکهزار دو صدو بیست و ششم ❁ دوشنبه ۷ دلو/بهمن ۱۳۹۲ ❁ ۲۵ ربیع الاول ۱۴۳۵ ❁ ۲۷ جنوری ۲۰۱۴

آبراهام مازلو

امور درست، چیزهایی نیستند که وجودشان بی‌فایده باشد، بلکه تا اندازه‌یی شاخص‌های راهنمایی هستند که سبب هدایتِ شما می‌شوند.

آگاهان در پی افزایش حملات انتحاری:

برخی از حلقات حکومتی در ناامنی‌های اخیر دخیل‌اند

یک انشعاب بسیار بزرگ در میان نظام سیاسی کشور به میان آمده و چون یک تعداد با رییس‌جمهور مخالف و یک تعداد موافق اند؛ بنابراین تمام این مسایل سبب شده تا چند دسته‌گی بسیار بزرگی ایجاد شود و این چند دسته‌گی سبب ایجاد چند جبهه شده و این جبهات می‌توانند در نهایت به زیان افغانستان تمام شوند

صفحه ۶

اسناد و مدارک حمله به سیاه‌گرد ساخته‌گی بود

ماتیو روزنبرگ – نیویارک تایمز

امریکایی‌ها می گویند ادعاهای افغانستان در مورد حمله امریکا به روستایی در این کشور نادرست است.

طالبان اغلب اسنادی را با هدف نشان دادن قتل عام مردم در حملات نیروهای امریکایی منتشر می‌کند. عکس‌هایی از خانه‌های ویران شده و اجساد خون‌آلود و تصاویر ویدیویی از غم و اندوه مردم در مراسم خاکسپاری کشته‌شده‌گان که همه آنها برای برانگیختن احساسات است و هیچ مدرکی برای صحت آنها وجود ندارد.

اما این مرتبه این دولت حامد کرزی، رییس جمهور افغانستان بود که اسناد تحریک کننده‌یی را منتشر کرد، اسنادی که حاصل تحقیقات یک کمیسیون مسوول بررسی‌های حمله پانزدهم جنوری به یک روستای دور افتاده در افغانستان بود، که امریکا بر روی آن سرپوش گذاشته بود.

گروهی از مقامات افغانی در اقدامی مقامات غربی را به شدت به دردسر انداختند. آنها به اشتباه بخشی از مدارک این پرونده را ارایه و...

ادامه صفحه ٦

کوبا سرمایه‌های مرتبط با القاعده و طالبان را مسدود می‌کند

دولت کوبا قانونی را تصویب کرده است که طبق آن همهٔ سرمایه‌های بانک‌های خارجی مرتبط با گروه‌های تروریستی از جمله القاعده و طالبان، مسدود خواهد شد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، براساس این قانون که توسط رائول کاسترو، رییس جمهوری کوبا امضا شد، تحریم گروه‌های تروریستی، بخشی از چارچوب قانونی دولت کوبا برای نشان دادن تعهد خود به مبارزه علیه پولشویی، کمک به مبارزه با تروریسم و اشاعه تسلیحات است.

در این قانون ذکر شده است: سرمایه‌ها یا اموالی که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم متعلق به اشخاص یا طرف‌های مرتبط با القاعده و طالبان هستند، فورا مسدود خواهند شد.

این قانون همچنین اشخص یا طرف‌هایی را که توسط سازمان ملل یا به درخواست کشور ثالث تروریست شناخته می‌شوند را هدف قرار می‌دهد.

این تازه‌ترین تلاش کوبا برای منطبق سازی بخش بانکداری خود با قوانین بین‌المللی است، در حالی که دولت کوبا به دنبال تصویب قوانین جدیدی است تا سرمایه‌گذاران خارجی را به این کشور جذب کرده و سیستم اقتصاد ضعیف خود را بهبود بخشد.

سرتاج عزیز:

با امریکا دربارهٔ افغانستان به توافق رســـــیدیم

مشاور امور بین‌الملل نخست‌وزیر پاکستان اعلام کرد، امریکا به اهمیت پاکستان بعد از خروج نیروهای نظامی از افغانستان پی برده است؛ بنابراین هر دو کشور به دنبال اعتمادسازی بیشتر در این زمینه هستند.

سرتاج عزیز مشاور نخست وزیر پاکستان روز گذشته در مصاحبه با رادیو پاکستان ابراز داشت: امریکا به اهمیت پاکستان بعد از خروج نیروهایش از افغانستان پی برده است.

وی در ادامه...

ادامه صفحه ٦

فعالان حقوق زنان به مردان:

به جای زنان رأی ندهید

نهادهای مدافع حقوق زن از محدودیت‌هایی‌که در برابر اشتراک زنان در انتخابات به خصوص در ولایات ناامن وجود دارد، ابراز نگرانی کردند. این نهادها گفتند که در انتخابات پیش‌رو نباید مردان به جای زنان رای دهند.

فعالان حقوق زن از نامزدان ریاست جمهوری خواستند تا دیدگاه واضحی در مورد مشارکت سیاسی زنان در حکومت آینده داشته باشند. نگرانی زنان این است که نامزدان تنها در شعارهای انتخاباتی حقوق زنان را در نظر بگیرند، در حالی که در عمل زنان به حاشیه رانده شوند.

داکتر عالمه، مسوول نهاد مشارکت سیاسی زنان افغانستان روز یکشنبه در محفلی که زیر عنوان حقوق سیاسی زنان در انتخابات برگزار شد، گفت: «متأسفانه طرح ما در انتخابات در نظر گرفته نشد. ما مطرح کرده بودیم که کمپاین‌های خانه به خانه آغاز شود و زنان از اهمیت رای شان آگاه شوند. ما می‌خواستیم که زنان صاحب کارت رای خود باشند و مردان به جای آن‌ها رای ندهند».

سهم سی درصدی

این نشست از سوی موسسه «انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان» یا فیفا و شماری از نهادهای مدافع حقوق زنان برگزار شد....

ادامه صفحه ٦

در برگ ها

قتل ورزشکاران؛ هشدار به نسل نو افغانستان ۲

مردی در عبادتِ سکوت روایت چند دیدار با جان هیک ۴

جوایز ادبیِ سال ۲۰۱۳ و برنده‌گانِ آن‌ها ۵

دادنامهٔ مردم ولایتِ کاپیسا به رییس‌جمهور کرزی ۷

سخن ماندگار

نقشِ نخبه‌گان در عبور از بحرانِ سیاسی کشور

فردا هشتم دلو، قرار است که نشستِ مهمی در کابل برگزار گردد. اهداف این نشست، تفاهمِ عمومی بر سرِ تشکیلِ یک دولت ملی، جست‌وجوی راه‌های رسیدن بهَ صلح پَایدار، تشکیل اتاقِ گفت‌وگوی نخبه‌گان، رسیدن به یک تفاهم عمومی از سوی نخبه‌گان و شخصیت‌های ملی و... پیش‌بینی می‌شود. خلافِ همهٔ نشست‌های معمول و کنفرانس‌های روزمره که از سوی حکومت و نهادهای حکومتی برگزار می‌گردد، این نشست از سوی بنیاد شهید مسعود برگزار خواهد شد و در آن محتمل است برخی از مقاماتِ حکومت نیز اشتراک ورزند. این نشست در ادامهٔ بحث اجندای ملی مطرح می‌شود که از دو سال به این‌سو، برگزارکننده‌گانِ آن سعی دارند زمینهٔ ایجاد تفاهم میان نخبه‌گان و دریافتِ راه‌حل‌های سیاسی برای عبور از بحرانِ کنونی و نیز تدارکِ بستری سیاسی برای ثباتِ پایدار در کشور را به‌دست دهند.

یکی از فکتورهایی که از سوی برگزارکننده‌گانِ نشست اجندای ملی، به عنوان یک عاملِ عمده در رسیدن به اهدافِ بالا تشخیص شده است، تفاهمِ میان نخبه‌گانِ کشور است. بدیهی‌ست که به نخبه‌گانِ هر جامعه‌یی، به حیث رهبرانِ همان جامعه نگریسته می‌شود و همین رهبران‌اند که در عین زمان، هم می‌توانند مایهٔ بحرانِ سیاسی در یک کشور گردند و هم موجبِ ثبات در یکِ جامعه. با اندکی تأمل در تاریخ، به نیکی دریافته می‌شود که یکی از دلایلِ عمدهٔ آشوب‌ها و بحران‌های سی سال اخیر، اختلافِ رهبران و نخبه‌گانِ کشور بر سر مسایلِ عمدهٔ کشوری بوده است که ادامهٔ آنَ نه تنها ثبات سیاسیِ کشور را از میان برده، که حتا روی ساحت‌های دیگری چون اجتماع، فرهنگ، اقتصاد و... تأثیر سوء گذاشته است.

اسناد و شواهد تاریخی نشان می‌دهند که در بسا از برهه‌های زمانی، سوءتفاهم میان نخبه‌گان و رهبران کشور، بیشتر از آن بوده که آنان بتوانند متوجه منافعِ عمومی گردند و با حل آن سوءتفاهم‌ها، زمینهٔ تأمین منافعَ ملی را فراهم کنند. قرار یافته‌ها، بحران کنونی افغانستان نیز چیزی نیست جز پراکنده‌گیِ رهبران و نخبه‌گانِ کشور که در دوازده سال اخیر، نه تنها زمینهٔ اتحاد آن‌هاَ فراهم نیامد، بل به صورت سازمان‌یافته از سوی حکومت، آن‌ها به حاشیه رانده شدند و نیز در نفاقِ میان آنان، تلاش جدی صورت گرفت.

اگر نخبه‌گان کشور در فرصت‌های موجودِ دوازده سال اخیر می‌توانستند بر سرِ مسایل افغانستان به دیدگاه‌ها و نقطه‌نظراتِ مشترک برسند، بی‌تردید که اکنون در بحران غوطه‌ور نبودیم و تنها یک فرد (رییس‌جمهور کرزی) نمی‌توانست به این آسانی کاروانِ دستاوردهای دوازده‌ساله را به لبهٔ پرتگاه سوق دهد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در بحران کنونی، تنها آقای کرزی مقصر نیست؛ بلکه پراکنده‌گی و نفاقِ نخبه‌گان نیز زمینهٔ سرعتِ عملِ آقای کرزی را مساعد کرده و از این بابت، نخبه‌گانِ افغانستان زیر سوال قرار دارند.

با این حال، اکنون یک بار دیگر زمینهٔ تفاهم میان این قشرِ مهم و تأثیرگذار در سرنوشتِ سیاسیِ افغانستان فراهم آمده است، آن‌هم در شرایطی که انتخاباتِ بسیار نزدیک است و تیم حاکم باید کرسی قدرت را برای تیم بعدی خالی کند. در چنین فرصتی، به‌یقین که نیاز به تفاهم نخبه‌گان تحتِ یک برنامهٔ مدون، بیش از پیش مطرح می‌گردد. کنفرانس اجندای ملی به ابتکار خود امیدواریِ زیادی را میان حلقاتِ سیاسی جامعه خلق کرده و با روی دست گرفتن برگزاریِ یک نشست کلان، مجالی پُرغنیمت برای ایجاد تفاهم میان نخبه‌گان و سیاست‌مردان فراهم نموده. اگر اجندای ملی بتواند این آرزو را (ایجاد یک تفاهم کلان میان نخبه‌گان) به واقعیت مبدل سازد، بی‌تردید کهَ دیگر ترسی از آیندهٔ کشور و انتخابات وجود نخواهد داشت و حتا می‌توان با توسل به نیروی انسجام‌یافتهٔ نخبه‌گان و رهبران کنونی، ناکامی‌ها و ناتوانی‌های دولتِ آقای کرزی را نیز جبران کرد.

حشمت رادفر ـ روزنامه‌نگار

قتل ورزشکاران؛ هشدار به نسلِ نوِ افغانستان

در کمتر از یک هفتهٔ گذشته، دست‌کم ۱۲ جوانِ ورزشکار در افغانستان کشته و زخمی شده‌اند. روز شنبه ۲۸ جدی، اصابتِ موشک به یک میدان خاکیِ فوتبال در ولایت کندهار، سه کشته و چهار زخمیَ بر جای گذاشت و پنجشنبهٔ همین هفته نیز افراد مسلح، ۵ جوانِ ورزشکار را در ولایت لغمان به رگبار بستند.

کشته شدنِ شهروندان ملکی و نظامیانِ داخلی و خارجیَ در نتیجهٔ انجام حملات انتحاری، بمب‌گذاری‌های کنار جاده و نبردهای مسلحانه در افغانستان در بیشتر از یک دههٔ گذشته به یک امرِ معمول تبدیل شده و کم بوده‌اند روزهایی که رسانه‌ها از این‌گونه رویدادها خبر نداده باشند.

طالبان و دیگر دسته‌های شورشی در بیشتر موارد با انجام حمله‌هایی از این‌دست اذعان کرده‌اند که هدف اصلی‌شان نیروهای خارجی یا نیروهای نظامی ـ امنیتی افغانستان بوده است؛ اما گروگان‌گیری و آدم‌ربایی، حمله به بانک‌ها و تأسیسات عامه و تیرباران کردن‌ها و به دار آویختن‌های شهروندانِ غیرنظامی و حتا سنگسار کردن زنان نیز بخشیَ از رویکرد جنگی ـ تبلیغاتی مخالفان مسلحِ دولت افغانستان در سال‌های پسین بوده است.

در این‌میان کم نبوده‌اند رویدادهایی که شهروندان ملکی، هدف اصلی و تنها قربانیانِ حملاتِ شورشیان بوده‌اند. در تابستان ۱۳۹۱ حملهٔ گروهیَ از مهاجمان انتحاری به یک رستورانت در مجتمع تفریحی بند قرغه، به کشته و زخمی شدنِ ده‌ها غیرنظامی انجامید و در تازه‌ترین مورد نیز، حمله به یک رستورانت لبنانی در کابل، ۲۱ تن را به کام مرگ فرستاد.

با این‌که جنگ و کشتار در بخش‌هایی از کشور ادامه داشته و رویدادهای ناشی از دوام بحران و منازعه، هم‌چنان تیترهای درشتِ رسانه‌هَای داخلی و خارجی را به خود اختصاص می‌داد و می‌دهند؛ روندی که با سقوط حاکمیتِ طالبان و پشتیبانی سیاسی، نظامی و اقتصادی جامعهٔ جهانی در سال ۲۰۰۱ در افغانستان آغاز شد، ادامه یافت که تدوین قانون اساسی جدید، برگزاری چند مورد انتخابات ریاست‌جمهوری، پارلمانی و شوراهای ولایتی، بهره‌مندی شهروندان از حقوق سیاسی‌شان را به فعلیت آورد.

آزادی بیان، فعالیت آزاد رسانه‌ها و نهادهای جامعهٔ مدنی و احزاب سیاسی، مناسبات سنتی و ذهنیت‌های قبیله‌یی معطوف به قدرت را به چالش فراخواند، هزاران درب مکتب، شفاخانه و نهادهای خدماتِ عامه و هزاران کیلومتر سرک در سرتاسر کشور ساخته شد، وضعیت اقتصادیِ بسیاری از مردم بهبود یافت. با وجود مشکلات و کاستی‌های فراوان، گام‌های لرزان و کم‌رمق به سوی توسعه و تقویتِ ساختارهای دموکراتیک برداشته شد.

ظهور نسلِ نو

در حالی که فراز و فرودهای روند سیاسی پُر از آزمون‌وخطاهای نفس‌گیر، پُرهزینه و دشوارِ افغانستان در مسیر ثبات و توسعه، اجازهٔ فاصله گرفتن از بیم‌وامید و بی‌ثباتیِ ذهنی را به روان جمعی جامعه نمی‌داد و هنوز هم نمی‌دهد، نسل تازه‌یی از جوانانِ این کشور سر برآورد که متفاوت می‌اندیشد، با خشونت و عصبیت‌های جمع‌گرایانه و هنجارهای خشونت‌آمیز میانهٔ چندانی ندارد و بیشتر از یک دهه را برای کسب دانش و فناوری و مهارت‌های بیشتر در ورزش، هنر و دیگر عرصه‌ها تلاش کرده‌اند و در نتیجه، نمایه‌های بارز و نیرومندی از همگرایی و حرکت بر مبنای عقلانیتِ نوین بشری را به نمایش گذاشته‌اند.

ورزش؛ نماد همگرایی

در این میان، عرصهٔ ورزش در افغانستان رشد چشم‌گیری داشته و رویکردهای کم‌نظیر اجتماعی در تاریخ افغانستان را شکل داده است. کارنامه‌های ورزشکاران افغانی در المپیک ۲۰۱۲ لندن، هزاران هموطن‌شان را بدون در نظرداشت قومیت، زبان، مذهب و نژاد به شب‌زنده‌داری مشتاقانه و نشستن پای تلویزیون‌ها وادار کرد و در تابستان امسال نیز پیروزی تیم ملی فوتبال این کشور در رقابت‌های فوتبال جنوب آسیا، اشک شادی را در چشم‌های هزاران تن از زنان و مردان و حتا کودکان این کشور جاری کرد و آنان را برای ساعت‌ها به جاده‌ها کشاند تا برای نخستین‌بار بدون هیچ نوع ملاحظه‌یی، پیروزی تیم ملی افغانستان را گرامی بدارند.

به‌تازه‌گی، هزاران تن جهت تقدیر از کارنامه‌های درخشان تیم ملی کریکت افغانستان در ولایت خوست، جایی که شورشیان مسلح بارها امنیتِ آن را به چالش کشیده‌اند، گرد آمدند. دستاوردهایَ ورزشکاران افغانستان در تکواندو، کاراته و دیگر ورزش‌های رزمی نیز هر از گاهی لبخند و حسِ افتخار را به بسیاری از جوانانِ کشور اهدا می‌کند.

این‌که جوانان افغانستان پیوندهای کم‌رنگ گم‌شدهٔ‌شان را در سیمای هموطنانِ ورزشکارشانَ جست‌وجو می‌کنند، اگر از یک‌سو به سرگشته‌گیَ این نسل و بی‌رمق بودنِ تفکر و روحیهٔ ملی در دیگرَ عرصه‌های زندگی سیاسی و اجتماعی کشور اشاره دارد، از سوی دیگر جرقه‌های امیدبخشی از تغییر دیدگاه‌ها و «نه گفتن» به عصبیت‌های زبانی، قومی، مذهبی و نژادی را پدیدار کرده است و این تحول برای گروه‌هایی که هویت‌شان را وامدار بازی کردن با این‌گونه عصبیت‌ها اند، تکانهٔ نگران‌کننده‌یی است.

سربازگیری از جوانان

در چهار دههٔ گذشته گروه‌های تندرو با استفاده از شگردهای ساده و عوام‌پسندانه و با سر دادنِ شعارهای مذهبی ـ ایدیولوژیک، از میان لایه‌هایَ فقیر و ناآگاه جامعه سربازگیری می‌کرده‌اند؛ اما در دوازده سال گذشته با تغییر مناسبات اجتماعی و گسترش زمینه‌های آموزش و ابزارها و فناوری‌های ارتباطی در بسیاری از بخش‌های کشور، سربازگیری این گروه‌ها از میان جوانان کشور دشوارتر شده و تا حدِ زیادی به مناطق ناآرام کشور محدود گشته است. البته گروه‌های تبلیغی وَ مجموعه‌هایی که از نظر فکری و ایدیولوژیک با طالبان و دیگر دسته‌های شورشی نزدیکی یا به نوعی تبانی دارند، در مناطق نسبتاً امنِ زیر ادارهٔ حکومت افغانستان نیز حضور گسترده‌یی دارند و گاه‌گاهی با نام و عنوان‌های مختلف سر بر می‌آورند و به‌سان جاده‌صاف‌کنِ گروه‌های تندروِ تروریستی عمل می‌کنند؛ امَا از آن‌جایی که روحیهٔ عمومی با رویکردهای آنان سازگار نیست، شعارها و فعالیت‌های آن‌ها تأثیرگذاری چندانی روی جوانان ندارد.

در سال‌های اخیر با فرا رسیدن فصل زمستان که کارهای کشاورزی کاهش می‌یابد، بسیاری از جوانان در روستاها و مناطق نیمه‌شهری افغانستان، به بازی‌های والیبال و فوتبال روی می‌آورند. از این‌رو در بسیاری از ولایت‌های افغانستان، صحبت‌ها و موعظه‌های تخدیرآمیز تبلیغی‌یی که ابتدا مردم به‌ویژه جوانان را به دنیاگریزی، دیگرستیزی و خشونت‌ورزی تشویق می‌کنند و در فرجام سایهٔ سنگین جنگ روانی ـ تبلیغاتیِ گروه‌های تندرو و هراس‌افگن پای آنان را به تربیت‌گاه‌ها و پناهگاه‌های این گروه‌ها در مناطق قبایلی پاکستان می‌کشاند و به این صورت داستان خونینِ انتحار و ترور در افغانستان ادامه می‌یابد؛ بخش قابل توجهی از مخاطبانِ خود را از دست داده و این وضعیت، گروه‌هایَ شورشی را به تغییر شگردهای تبلیغاتی و حتا عملیاتی‌شان در افغانستان وادار کرده است.

کشتار هدف‌مند ورزشکاران

در این اواخر، پرتاب موشک به یک میدان خاکیِ فوتبال در کندهار و سپس تیرباران ۵ جوان در میدانَ والیبال در ولایت لغمان، از بارزترین نشانه‌های تغییر تاکتیکِ عملیاتی و تبلیغاتیِ دسته‌های شورشی و پشتیبانانِ منطقه‌یی آنان پنداشته می‌شود. زیرا اندک‌زمینه‌هایی که عاطفهٔ جمعی مردم افغانستان را از ورای رویدادهای متفاوت و رویکردهای معطوف به همپذیری و تسامح به‌هم پیوند می‌دهند، به این تازه‌گی‌ها در ورزش تبارز یافته است و این برای گروه‌های شورشی قابل تحمل نیست.

در کنار افزایش علاقه‌مندی جوانان به فراگیری دانش و فناوری، ورزش، موسیقی؛ همنوایی پُرشور آنان با نماینده‌گان ورزشِ افغانستان در میدان‌های بین‌المللی، نشانه‌های فاصله گرفتنِ نسل نو کشور از روش‌ها و منش‌های عصبیت‌آمیز را بیشتر از پیش پدیدار می‌سازد.

خشونت؛ الگوی تازه و شگرد کهنه

روی آوردنِ جوانان به ورزش، موسیقی و دیگر هنرها و حرفه‌های نوین و نفیِ منش‌ها و کنش‌های اجتماعیِ معطوف به خشونت، تمامیت‌خواهی و ذهنیت‌هَای تندروانه از سوی آنان، از یک‌طرف شکل‌گیریِ گفتمان‌های ثبات‌محور و وحدت‌بخش از ورای تغییر الگوهای رفتار اجتماعی و نهادینه‌سازیِ مولفه‌ها و سازه‌های دموکراسی و عقلانیتِ مدرن را شتابِ بیشتر می‌بخشد و از جانب دیگر، دسته‌ها و گروه‌های تندرو و ایدیولوژیک را از رهگذر توجیه عمل‌کردها و کاربرد شگردهای خشونت‌آمیز در راستای پیشبرد اهداف و تفکرات تندروانهٔ‌شان، با چالش‌های فزاینده‌یی روبه‌رو خواهد کرد.

از این‌رو از میان برداشتنِ اندک‌زمینه‌ها و روزنه‌های تقویتِ عاطفه و روان جمعیِ مردم افغانستان که در حال حاضر بیشتر در ورزش و موسیقی متبارز شده است، می‌تواند به عنوان یکی از بزرگ‌ترین اهدافِ گروه‌های شورشی به‌ویژه در آستانهٔ خروج نیروهایَ بین المللی از افغانستان تلقی شود؛ زیرا به هر اندازه‌یی که روزنه‌های آگاهی‌بخش به روی مردم افغانستان گشوده شود، امکان سربازگیری گروه‌های تندرو از میان جوانانِ افغانستان محدودتر می‌شود و به این صورت، توجیه تداوم شورش‌گری در این کشور برای آنان دشوارتر خواهد شد.

ادعایی تازه دربارهٔ هیتلر:

دیکتاتور نازی در سال ۱۹۸۴ در برازیل مُرد!

با وجود آنکه گفته شده آدلف هیتلر پس از آنکه در سال ۱۹٤٥ شکست آلمان در جنگ جهانی دوم را شنید، در برلین خودکشی کرد، اما در کتاب مناقشه برانگیز که جدیداً منتشر شده، آمده است وی از مخفیگاهش در برلین به آمریکای جنوبی فرار کرده و در سال ۱۹۸٤ در این منطقه به طور ناشناس مرده است.

به نوشته روزنامه دیلی میل، در این کتاب آمده است: آدولف هیتلر، رهبر آلمان نازی از مخفیگاه خود در شهر برلین در پایان جنگ جهانی دوم به آرژانتین و سپس پاراگوئه فرار کرده و در نهایت در برازیل سکونت گزید و در سال ۱۹۸٤ در شهر کوچکی در نزدیکی مرز برازیل با بولیوی مرد.

این کتاب حاوی عکسی است که به ادعای آن می‌تواند این مساله را ثابت کند.

سیمونی رنه گوئریرو دیاس، نویسنده این کتاب در تشریح تئوری خود مدعی شده است که هیلتر در یکی از ایالت‌های برازیل به نام ماتوگروسو به دنبال گنج می‌گشته و برخی دوستانش نقشه این گنج را در اختیارش گذاشته بودند.

در ادامه این کتاب آمده است: آدولف هیتلر برای آنکه شناسایی نشود با یک زن سیاهپوست به نام کاتینگا رابطه برقرار کرد تا نشان دهد وی دیکتاتوری نیست که به جز نژاد آریایی از بقیه نژادها نفرت دارد.

نام این کتاب «هیتلر در برازیل؛ زندگی و مرگ وی» است.

نویسنده کتاب مدعی است که هیلتر تحت نام آدولف لایپرینگ در شهر کوچک نوسا سنهورا دو لیورا منتو، در فاصله ۳۰ مایلی شهر کویابا اقامت داشته است. سیمونی نویسنده این کتاب که اهل شهر کویاباست مدعی است که هیلتر در محل اقامتش در برازیل به لقب «آلمانی پیر» شهرت یافته بود.

سیمونی قصد دارد جسد مدفون در قبری تحت نام آدولف لایپزیگ در شهر نوسا سنهورا دو لیورامنتو را نبش قبر کند و برای اثبات تئوری‌اش از آزمایش دی ان ای از طریق یکی از خویشاوندان هیتلر در اسرائیل استفاده کند.

سیمونی می‌گوید وقتی بر روی یکی از عکس‌های بسیار قدیمی آدولف لایپزیک با فوتوشاپ سبیل گذاشت و آن را با تصویر رهبر آلمان نازی مقایسه کرد،به وی مشکوک شد، به گفته سیمونی شهر لایپزیک محل تولد سباستین باخ، موزیسین مورد علاقه هیلتر بوده است.

پاپ:

زنان باید نقش گسترده‌یی در کلیسا ایفا کنند

رهبر کاتولیک‌های جهان زنان را به دلیل حساسیت‌هایشان در قبال نقاط ضعف جامعه و موهبت حس ششم آن‌ها مورد تحسین قرار داد و تاکید کرد که آن‌ها باید مسئولیت‌های بیشتری را در کلیسای کاتولیک و حوزه‌های عمومی و تخصصی به عهده بگیرند.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان در سخنرانی در واتیکان برای گروهی از زنان ایتالیایی به شدت استعداد و پتانسیل بکر زنان را مورد تحصین قرار داد. اما پاپ در سخنرانی‌اش هیچ اشاره‌ای به ممنوعیت کشیش شدن زنان در کلیسای کاتولیک نکرد که برخی‌ها می‌گویند در زمان رهبری وی به کلیسای کاتولیک ممکن است پیشرفتی در این مساله حاصل شود.

پاپ فرانسیس از روز اول پاپی‌اش در مارچ سال گذشته میلادی، تلاش کرده تا کلیسای کاتولیک را تبدیل به مکانی دلپذیرتر و صمیمانه‌تر کند اما کلیسای کاتولیک زنان را از کشیش شدن منع کرده و می‌گوید که حضرت مسیح و حواریونش مرد بودند.

پاپ فرانسیس در نوامبر سال گذشته میلادی در مدرکی قابل ملاحظه که اولویت هایش به عنوان رهبر کاتولیک‌های جهان در آن بیان شده، به طور کامل مشخص کرد که ممنوعیت علیه کشیش شدن زنان هنوز به قوت خود باقی است. وی در سخنرانی روز شنبه خود نه تنها هیچ اشاره‌ای به این مساله نکرد بلکه بر نقش گسترده‌تر زنان در تصمیم گیرین‌ها و تقبل مسئولیت‌ها در کلیسای کاتولیک نیز تاکید کرد.

پاپ فرانسیس با اشاره به این مدرک به حضار گفت: من بر مشارکت حتمی زنان در جامعه به ویژه با حساسیت و حس ششم آن‌ها نسبت به دیگران ضعفا و بی‌دفاعان تاکید کرده ام. امیدوارم که بسیاری از زنان بتوانند در مراقبت از دیگران، خانواده‌ها و گروه‌ها برخی مسئولیت‌های مذهبی را با کشیشان تقسیم کنند و همچنین امیدوارم که این فضاها برای حضوری قاطعانه‌تر و گسترده‌تر در کلیسا توسعه یابد.

وی افزود: این فضاها و مسوولیت‌های جدید مطرح شده است و من به شدت امیدوارم که آن‌ها بتوانند باعث افزایش حضور و فعالیت بیشتر زنان هم در محیط کلیسا و هم در حوزه‌های عمومی و تخصصی شوند. ما نمی‌توانیم بر نقش غیر قابل جایگزین زنان در خانواده چشم‌پوشی کنیم. خانواده‌ها از باریک بینی، حساسیت ویژه و محبت و عطوفت زنان سود می‌برند.

مالکی:

عربستان منشأ تروریسم است

نخست‌وزیر عراق با بیان اینکه ترکیه، قطر و عربستان مرزهای کشورشان را به روی گروه‌های تروریستی گشوده‌اند، گفت: عربستان به اشتباه خود در خصوص حمایت از تروریسم اذعان نمی‌کند و این به خاطر آن است که ریاض خود محکوم به طایفه‌گری است.

نوری مالکی، نخست‌وزیر عراق در گفتگویی تلویزیونی تاکید کرد: عربستان به اشتباه خود در خصوص حمایت از تروریسم اذعان نمی‌کند و دلیل این مساله آن است که ریاض خود محکوم به طایفه‌گرایی و حمایت از طایفه‌گری است.

وی در ادامه افزود: گروه‌های تروریستی در سوریه احساس می‌کنند پیروز شده‌اند چرا که از سوی برخی کشورها حمایت می‌شوند به طوری که ترکیه، قطر و عربستان درهای کشور خود را بر روی این گروه‌ها باز کرده‌اند.

مالکی گفت: عربستان تلاش می‌کند تا محوری را که به اعتقاد مقامات آن در حال جنگ با عربستان هستند از بین ببرد.

نخست وزیر عراق با بیان اینکه تروریسم همچنان وجود دارد و عربستان منشأ گسترش آن است، گفت: گزارشاتی وجود دارد که نشان می‌دهد تروریست‌ها سعی دارند گروه «دولت اسلامی عراق و شام» را در مرزهای عراق و سوریه تشکیل دهند چرا که در این کشورها نفت وجود دارد.

وی خاطرنشان کرد: القاعده، گروه‌های وابسته به آن و حامیان آن در یک زمان سوریه و عراق را هدف قرار خواهند داد.

موفق الربیعی، مشاور سابق امنیت ملی عراق پیشتر برخی طرف‌های عربستانی را به انتشار خشونت در عراق، سوریه، مصر و یمن متهم کرد.

وی همچنین از عربستان خواست تا افکار تکفیری و مروجان این افکار را ریشه‌کن کند.

الربیعی همچنین مسوولیت ورود تروریسم به عراق و کشورهای منطقه را بر عهده عربستان گذاشت.

محمد الصیهود، یکی از نمایندگان پارلمان عراق نیز پیشتر از دولت این کشور خواسته بود تصمیماتی در خصوص ممانعت از ورود کالاهای عربستانی به عراق اتخاذ کنند.

افزایش موج انتقادها از عملکرد رییس‌جمهوری ترکیه در پروندهٔ فساد

رییس جمهوری ترکیه که موضعی نرم در قبال تحقیقات گسترده ضدفساد ترکیه گرفته بود، به دلیل عدم جلوگیری از مداخله دستگاه‌های اجرایی در اختیارات دادگستری ترکیه، مورد انتقاد شدید قرار گرفته است.

به نوشته روزنامه تودی زمان، تحلیلگرها معتقدند که انفعال عبدالله گل، رییس‌جمهوری ترکیه در مقابله با مداخله گسترده دولت ترکیه در اختیارات و استقلال دستگاه قضایی، باعث شده که دولت فشار خود را افزایش دهد که در نهایت به گسترش بحران در ترکیه منجر شده است.

پس از اینکه در جریان تحقیقات ضدفساد، مقامات ارشد دولت ترکیه و حتی فرزندان آنها متهم شدند، دولت دست به سرکوب گسترده پلیس و دستگاه قضایی زد. تاکنون حدود سه هزار پلیس و دادستان یا از کار برکنار شده و یا به سمت‌های پایین‌تر انتقال یافته‌اند.

رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه این تحقیقات را توطیه خارجی‌ها برای سلب اعتماد از دولت ترکیه خواند. وی همچنین لایحه‌یی برای تغییر ساختار شورای قضایی پیشنهاد داد که مسئول انتصاب‌ها، ارتقاها و برکناری‌های این دستگاه است. این لایحه در صورت تصویب، کنترل دولت بر این دستگاه را افزایش می‌دهد. احزاب اپوزیسیون ترکیه مدت‌هاست که از گل می‌خواهند تا از فشار دولت بر دستگاه قضایی و پلیس برای توقف تحقیقات جلوگیری کند.

در همین راستا لوانت کوکر، از تحلیلگران ترکیه گفت که عبدالله گل اختیار فراخواندن کابینه و ریاست آن را بر عهده دارد و باید برای حل بحران ترکیه و نشان دادن ضرب شست به اردوغان، این اقدام را اتخاذ کند.

بی بی سی

نوازشریف کنترل اوضاع را از دست داده است؟

سه شنبه ۲۱ جنوری مثل هر روز عادی دیگر شروع شد، اما ساعاتی بعد ۲۹ زایر شیعه در یک حمله انتحاری پیکارجویان سنی جان سپردند.

در این واقعه که در نزدیکی کویته در ولایت بلوچستان روی داد، یک بمبگذار انتحاری موتر پر از مواد منفجره خود را به اتوبوس کوبید.

در همان روز پروفسور اصغر ندیم سید، یک نویسنده اردو زبان در لاهور هدف حمله افراد مسلح ناشناس قرارگرفت و زخمی شد.

در یک واقعه دیگر سه تن از مددکاران بهداشتی منجمله سه زن که سرگرم واکسیناسیون فلج اطفال بودند توسط پیکارجویان طالبان به ضرب گلوله کشته شدند.

این سومین حمله درکراچی طی یک هفته بود.

در این میان ارتش پاکستان اعلام کرد که ٤٠ پیکارجو را کشته است. به گفته ارتش این اقدام به تلافی حمله انتحاری پیکارجویان در روز قبل انجام گرفت که در مجاورت یک مقر ارتش در راولپندی روی داده و به کشته شدن ۱۳ نفر منجمله هشت سرباز منجر شده بود.

یک روز قبل از آن هم ۲۰ سرباز در حمله پیکارجویان به یک کاروان نظامی در شمال غرب پاکستان، جان باخته بودند.

قدرت نمایی ارتش موجب حملات بیشتر طالبان شد و روز ۲۲ جنوری در چند حمله پراکنده ۱۲ تن از ماموران امنیتی جان خود را از دست دادند.

خشونت در پاکستان غیرقابل پیش بینی، خونبار و در ابعادی هولناک رو به افزایش گذاشته است.

در ماه‌های اخیر خروج سرمایه از کشور افزایش پیدا کرده و بسیاری از نخبگان، فرزندان خود را به خارج از پاکستان می‌فرستند.

ماه‌ها دولت نواز شریف، در انتظارمذاکره با پیکارجویان، سیاست صبر در پیش گرفت اما هیچ فایده‌ای در برنداشت.

در حال حاضر نظر می‌رسد که نواز شریف در مقابل این حملات کاملا فلج شده است و به دلیل از دست ندادن امید به مذاکره با پیکارجویان، به ارتش دستوری برای اقدام شدید علیه آنها نمی‌دهد.

نواز شریف از جنوری سال گذشته که قدرت را به دست گرفت تاکنون به قول‌هایی که در زمینه اصلاحات اقتصادی، برقراری صلح با هند، ترغیب آشتی در افغانستان و مقابله با پیکارجویان سپرده بود، عمل نکرده است.

نواز شریف ظاهراً کنترل اوضاع را از دست داده و بسیاری از مردم پاکستان از آن بیم دارند که نخست وزیر کشورشان به کلی از تلاش برای رفع بحران جاری دست برداشته باشد.

بین ارتش و دولت غیرنظامی هم مشکلات روزافزونی وجود دارد. ارتش که درمقابل کشته شدن نفرات خود با بی تصمیمی دولت مواجه است، بسیارسرخورده شده است.

اما از جانب ارتش و دولت غیرنظامی هیچ نشانه‌ای دیده نمی‌شود که حاکی از عزم آنها برای برخورد با تروریسم باشد که این می‌تواند از جمله به معنای از میان برداشتن گروه‌های تروریستی از جمله گروه‌های مستقر در پنجاب باشد که علیه حکومت هند در کشمیر می‌جنگند.

در این میان پیکارجویان با ضربه زدن به روحیه مردم و نیروهای امنیتی با حملات پی در پی خود، هر روزه امتیاز بیشتری به دست می‌آورند.

طالبان پاکستان حال علاوه بر نفرات ارتش و غیرنظامیان،

مسجد، بازار و کلیساها را هم هدف حملات شدید قرار می‌دهند.

یکی از تاکتیک‌های جدید طالبان کشتار سیاستمداران، کارمندان دولت و مقامات ارشد ارتش و پلیس است که از طریق بمب گذاری‌های انتحاری، افراد مسلح موتورسوار و مین گذاری جاده‌ها انجام می‌دهد.

درهمین حال گروه تندرو سنی مذهب «لشکر جهنگوی» که رهبرانشان آزادانه در پنجاب به فعالیت مشغولند و هنوز بازداشت نشده‌اند، شیعیان پاکستان را هدف حملاتی قرار می‌دهند که بی شباهت به کشتار جمعی آنها نیست.

در گزارش دیدبان حقوق بشر که بیست و یکم جنوری انتشار یافت در این مورد نوشته شده است: « گروه‌های پیکارجو تقریبا با مصونیت کامل در سراسر پاکستان فعالیت می‌کنند حال آن که مقامات مسئول این کشور یا چشم خود را به روی اعمال آنها می‌بندند و یا درمقابله با حملات آنان ابراز ناتوانی می‌کنند.»

در ادامه این گزارش گفته شده است که حملات طالبان را می‌توان جنایات جنگی خواند.

موقعیت پاکستان به گونه‌یی بحرانی شده است که بیل گیتس که نهادی را برای جلوگیری از فلج اطفال تشکیل داده است، گفته است که احتمالا مجبور می‌شود که به دلیل خشونت‌های جاری از اجرای برنامه واکسیناسیون خودداری کند.

ظرف ٢٤ ماه گذشته قریب به ۳۰ مددکار بهداشتی برای واکسیناسیون به دست طالبان کشته شده‌اند.

بیل گیتس بیست و دوم ماه جنوری در نیویورک خشونت‌ها در پاکستان را«هولناک و غیرانسانی» خواند.

مردم پاکستان انتظار دارند که نواز شریف در یک گفتار تلویزیونی خطاب به ملت، مردم را از میزان وخامت اوضاع کشور آگاه کند.

نواز شریف سپس باید تا آن جایی که برایش مقدور است موافقت سیاستمداران احزاب مخالف رابرای مبارزه با تروریسم جلب کند.

و آن دسته از سیاستمدارانی که به جمع او نمی‌پیوندند باید از سوی ارتش و دولت، حامی تروریسم خوانده شوند تا موجب شرمسازی آنها شود.

سرانجام این که نواز شریف باید به ارتش دستور پاکسازی شبکه پیکارجویان در وزیرستان شمالی را بدهد.

اما در ماه‌های اخیر موقعیت بغرنج تر شده است چون گروه‌های تندروی اسلامی در سند، کراچی، پنجاب و بلوچستان که زمانی منزوی بوده و به طور پراکنده و مستقلانه فعالیت داشتند، حال همگی زیر پرچم «جنبش طالبان پاکستان» گرد آمده‌اند.

این گروه‌ها می‌خواهند که نظام سیاسی پاکستان را تغییر دهند، ارتش را شکست داده و حکومت خلافت اسلامی در این کشور تشکیل دهند.

جهان شاهد احیای شبکه القاعده در عراق و سوریه است که برپیچیدگی جنگ داخلی سوریه افزوده است.

کسی تصور نمی‌کرد که شبکه القاعده توان تصرف یک شهر را داشته باشد اما این درست همان کاری است که در رمادی و فلوجه انجام داده است.

موقعیت امنیتی در شهرهای پیشاور و کویته در نوار مرزی و بنادر و مرکز تجاری کراچی چنان رو به وخامت گذاشته است که افتادن مناطق شهری و یا بخش‌هایی از آن به دست طالبان پاکستان دیگرچندان بعید به نظر نمی‌رسد.

اگر موقعیت امنیتی کنونی از این هم بدتر شود قدم بعدی طالبان شورش‌های شهری است.

و تنش بین نظامیان و شهروندان غیرنظامی هم ممکن است منجر به تشکیل یک دولت نظامی تحت مقررات ویژه یا حتی کودتا شود.

مردی در عبادتِ سکوت

روایت چند دیدار با جان هیک

سروش دباغ

هنوز دانشجوی داروسازی بودم که از طریق نشریهٔ "کیان" با نام این فیلسوفِ دین آشنا شدم و کتاب‌هایی از اوَ را که به فارسی برگردانده شده بود، به مطالعه گرفتم؛ آثاری چون «درآمدی بر فلسفهٔ دین» و «بُعد پنجم». پس از آن‌که در اوایل دههٔ هشتاد شمسی برای ادامهٔ تحصیل در رشتهٔ فلسفه عازم انگلستان شدم، به‌اختیار بودم که در شهری سکنا گزیدم که هیک در آنجا زندگی می‌کرد. اولین‌بار هیک را در تابستان ۱۳۸۲ در دانشگاه بیرمنگام دیدم و در سخنرانی او در سمینار «کثرت‌گرایی دینی» شرکت کردم. پس از آن دیدارهای‌مان بیشتر شد و رشتهٔ مودت مستحکم؛ برخی از اوقات در دانشگاه بیرمنگام با هم نهار می‌خوردیم، برخی از اوقات نیز در منزلِ با صفایش در شمال بیرمنگام قرار تنظیم می‌کردیم و خدمت ایشان می‌رسیدم. این دیدارها عموماً به اتفاق دوست عزیزم سید امیر اکرمی انجام می‌شد و عموماً به گفت‌وگو و مباحثهٔ فلسفی و عرفانی می‌گذشت. مقولاتی چون تجربهٔ دینی، واقع‌گرایی دینی / ناواقع‌گرایی دینی، کثرت‌گرایی دینی / شمول‌گرایی دینی / انحصارگرایی دینی، خدای فلاسفه / خدای عرفا، ساحت قدسی هستی، تجربه‌های اگزیستانسیل انسانی نظیر غم و شادی، مرگ و آموزه‌های فیلسوفان و عارفانی چون هیوم، کانت، ویتگنشتاین، هایدگر، کیوپیت، پلنتینگا، آلستون، فیلیپس، مولوی، ابن‌عربی، اکهارت...

به تفصیل به بحث گذاشته می‌شد و من فراوان بهره می‌بردم.

هیک در دفاع از موضع کثرت‌گرایانهٔ خود و نقد مواضع شمول‌گرایانه و انحصارگرایانه، از تفکیک نومن / فنومن کانتی مدد می‌گرفت و عبور از خودمحوری به حقیقتِ محوری را که در همهٔ ادیان مشترک است، غایتِ قصوای ادیان می‌دانست و برای تبیین موضع واقع‌گرایانهٔ خود، از یافته‌های عرفا دربارهٔ خداوند و ساحت قدسیِ هستی استفاده می‌کرد. او در دههٔ هفتاد میلادی از کثرت‌گرایی دینی دفاع کرد و پیروان ادیان گوناگون نظیر اسلام، مسیحیت، یهودیت را به نحو اکثری مهتدی و رستگار انگاشت. هیک قدم بعدی را در دههٔ نود برمی‌دارد و در کتاب مهم و تأثیرگذار خود «تفسیری از دین»، با پیش چشم داشتنِ آموزه‌های ادیان شرقی و عرفان اسلامی و مسیحی، از مفهوم «حقیقت فوق مقوله» برای اشاره به ساحت قدسی سخن به میان می‌آورد. بنا بر رأی هیک، برای داشتن درکِ منقحی از متافیزیک و امر متعالی، باید از دوگانه‌هایی چون خدای انسان‌وار و خدای غیر انسان‌وار عبور کرد و به ورای این دوگانه‌ها پا نهاد و از خدا و حقیقتی سراغ گرفت که نه انسان‌وار است و نه غیر انسان‌وار؛ بلکه بی‌شکل و بی‌صورت و بی‌تعین و بی‌رنگ و ساده است، باید همهٔ صور را فرو نهاد و به پسِ پشت آن‌ها نظر کرد. همان که مولوی گفت:

او نه این است و نه آن او ساده است/ نقش تو در پیش تو بنهاده است

از همین منظر، هیک به نقد مواضع ناواقع‌گرایانهٔ فیلسوفانی چون کیوپیت و فیلیپس می‌پرداخت. چنان‌که نقل می‌کرد، با کیوپیت دوستی داشت و آثار او نظیر «دریای ایمان» و «عرفان پس از مدرنیته» را خوانده بود و گفت‌وگوهای فلسفی درازآهنگی با او داشت؛ هرچند نهایتاً بر سر مواضع خویش باقی مانده بود و از کیوپیت تأثیرِ چندانی نپذیرفته بود؛ در عین حال می‌گفت که نمی‌داند چرا کیوپیت با اتخاذ موضع ناواقع‌گرایانه هم‌چنان اصرار دارد خود را مسیحی بینگارد و بوی عدم صداقت در مواضع او استشمام می‌کرد. علاوه بر این، قرائت فیلیپس از ویتگنشتاین متأخر مبنی بر خطا و کاذب بودنِ دوگانه واقع‌گرایی/ ضدواقع‌گرایی را نمی‌پسندید و با آن بر سر مهر نبود.

هیک در اسفند ۱۳۸۳ برای ایراد چند سخنرانی در پژوهشگاه علوم انسانی، موسسهٔ پژوهشی حکمت و فلسفهٔ ایران، مرکز گفت‌وگوی ادیان و دیداری از شهر قم، به ایران سفر کرد. پس از بازگشت، از چندوچونِ سفر پرسیدم. در مجموع از آن‌چه در اقامتش در ایران گذشته بود و دیدار و بحث و گفت‌وگو با استادان و دانشجویان ایرانی راضی بود؛ تنها از رفتار یکی از میزبانان تهرانی که در ابتدای معرفی او در جلسه سخنرانی قریب به یک ساعت سخن گفته بود و بیش از ایراد سخنرانی هیک به نقد ایده‌های او پرداخته بود، ابراز تعجب و شگفتی می‌کرد. در تابستان ۱۳۸٤ بر آن شدیم تا به کمک دوستان و دست‌اندرکاران فصل‌نامهٔ مدرسه، ویژه‌نامه‌یی درباره آراء و نظراتِ هیک منتشر کنیم. از این رو، به اتفاق امیر اکرمی، مصاحبهٔ مفصلی با هیک در بیرمنگام انجام دادیم؛ علاوه بر این، گفت‌وگوی خوبی میان عبدالکریم سروش و هیک انجام شد. گفت‌وگوی هیک و سروش را به اتفاق دوست عزیزم، جلال توکلیان ترجمه کردیم. این گفت‌وگو به همراه ترجمهٔ مصاحبهٔ ما با هیک و دیگر مقالات خوب تألیفی و ترجمه شده دربارهٔ فلسفهٔ دین هیک در زمستان ۱۳۸٤ در فصل‌نامهٔ مدرسه منتشر شد. خرسندم که این مجموعه از بهترین کارهای انجام شده دربارهٔ هیک به زبان فارسی است.

پس از اتمام تحصیل و بازگشتن به ایران نیز، هرگاه برای شرکت در سمیناری عازم انگلستان می‌شدم، قراری تنظیم می‌کردم و نزد هیک می‌رفتم و از مصاحبت با او حظ وافر می‌بردم.

ایامی که یکی از دانشجویانم دربارهٔ «رابطهٔ علم و دین در آرای هیک و پوپر» پایان‌نامه می‌نوشت، به این بهانه، چند بار با او گفت‌وگو کردم و به‌عیان دیدم که تا چه میزان با روش عقلانیتِ انتقادی بر سر مهر است و می‌کوشد برای سخن گفتن دربارهٔ حدود و ثغور دین و علم، به قواعد این بازی عقلانی ملتزم باشد. این اواخر دربارهٔ «عبادت سکوت» زیاد گفت‌وگو می‌کردیم؛ هیک بسیار دربارهٔ اهمیت معنوی و سلوکی این عمل سخن می‌گفت و آثار و برکاتِ آن را برمی‌شمرد و توضیح می‌داد که روزهای یک‌شنبه در جمعی حاضر می‌شود که دور میزی می‌نشینند و با یک‌دیگر سکوت دسته‌جمعی می‌کنند و پس از یک ساعت هر کس تأملات و یافته‌های خود را با دیگران در میان می‌گذارد. با این‌که دیگر به تثلیث باور نداشت و درک و تلقی شاذ و نامتعارفی از امر متعالی در سنت مسیحی داشت، اما به‌سان اکهارت، هم‌چنان خود را میسحی می‌انگاشت و متعلق به طایفهٔ مسیحیانی به حساب می‌آورد که در حاشیه و اقلیت‌اند. از این حیث خود را با عرفای مسلمان مقایسه می‌کرد که هیچ‌گاه در تمدن اسلامی دست بالا را نداشتند و همیشه به گوشه‌یی خزیده بودند و زنده‌گی می‌کردند. در این سالیان متمادی، هیک را انسانی گشاده‌رو و اهل گفت‌وگو یافتم که با پیری و کهولت و تنهایی خود کنار آمده و آن را پذیرفته بود و در عین حال، با نشاط به کار فکری خویش ادامه می‌داد و مقاله می‌نوشت و کتاب منتشر می‌کرد. همسر خود را سال‌ها پیش از دست داده بود؛ از زمانی که با او آشنا شدم، به‌تنهایی زنده‌گی می‌کرد و فرزندانش آخر هفته‌ها به او سر می‌زدند. یک بار که سخن از پدیدهٔ مرگ به میان آمد، از تأملات فلسفی خویش در این باب پرده برگرفت و گفت که با قالب تهی کردن و زایل شدن اوصاف جسمانی و روی در نقاب خاک کشیدن، انسان به نحوی از انحا به حیاتِ خود ادامه می‌دهد و «مرگ پایان کبوتر نیست»؛ در عین حال تأکید می‌کرد که تصویر ادیان از این رخداد و جهان پس از مرگ را باید به نحو استعاری و نمادین فهمید و حقیقت نهفته در آن را به گوش جان شنید، که «گندمش بستان که پیمانه است رد».

بهار ۱۳۹۰ که به منزلش رفته بودم و با یک‌دیگر گفت‌وگو می‌کردیم، هنگام خداحافظی به من گفت بار دیگر چه زمانی به دیدار او خواهم رفت. در پاسخ گفتم سفری در پیش دارم و حدوداً دو ماه دیگر برمی‌گردم و به دیدارتان می‌آیم؛ لحظه‌یی درنگ کرد و در حالی که لبخندی به لب داشت، گفت شاید آن موقع من دیگر زنده نباشم. از سخنِ او سخت تکان خوردم و در اندیشه فرو رفتم؛ روشن بود که به این مسأله می‌اندیشد و کم‌وبیش مرگِ خود را نزدیک می‌بیند و در عین حال از درِ رسیدنِ آن هراسناک و نگران نیست و با آن کنار آمده است، که «مرگ در آب‌وهوای خوش‌اندیشه نشیمن دارد» و «در نبندیم به روی سخن زندهٔ تقدیر که از پشت چپرهای صدا می‌شنویم». پس از آن، دو بار دیگر نیز هیک را ملاقات کردم؛ بار آخر در مردادماه سال ۱۳۹۰ به اتفاق پدر در منزل هیک با او دیدار و با هم گفت‌وگو کردیم.

از بخت شکر دارم و از روزگار هم؛ اکنون که به پس پشت می‌نگرم، خرسندم و خدا را شاکرم از این‌که توفیق آشنایی و هم‌صحبتی و نشست و برخاست با یکی از فیلسوفان دین برجستهٔ معاصر را برای چندین سال داشتم و از او بسیار آموختم. جان هیک به دریا پیوست و «دچار آبی دریای بی‌کران شد» و «پشت حوصلهٔ نورها دراز کشید/ و هیچ فکر نکرد/ که ما میان پریشانی تلفظ درها/ برای خوردن یکی سیب/ چه‌قدر تنها ماندیم».

بخش دوم و پایانی

۱۰ دلیل ورشکسته‌گی کسب‌وکارهای کـــــوچک

یک تجارت کوچک که خیلی ساده و سریع رشد می‌کند، می‌تواند موجبات ورشکسته‌گی خود را فراهم آورد.

اگر تولید کالای شما همگام با تقاضای لازم در بازار نباشد، رشدی که شما به عنوان صاحب تجارت توقع دارید و از آن خشنود هستید، می‌تواند موجودیت تجارت و سرمایهٔ شما را تهدید کند. سعی کنید به رشد مورد نظر و پیش‌بینی شده در برنامه‌های خود برسید. اطمینان حاصل کنید که هرگز کنترول رشد تجارت و کسب و کارتان از دست‌تان خارج نشود.

ـ نداشتن انعطاف‌پذیری لازم

صاحبان کسب و کارهای کوچک می‌دانند که یک رقیب بزرگ‌تر با میزان نقدینه‌گی بالاتر و تعداد کارمندان بیشتر، می‌تواند رقیبی بسیار جدی برای آن‌ها باشد. هرگز فراموش نکنید که انعطاف‌پذیر باشید. کالا، روند فعالیت و بازاریابی خود را به گونه‌یی تطبیق دهید که بتوانید با رقبای بزرگ رقابت کنید.

۷ـ نادیده گرفتن قدم بعدی

اجازه ندهید روند حرکت کاری شما کند و آهسته شود. مطمین شوید که شما و کارمندان‌تان بر روی حمایت و دادن خدمات به مشتری، تأکید لازم را می‌کنید.

۸ـ سعی در انجام دادن تمام امور به‌طور کامل و بی‌عیب‌ونقص

اکثر بازرگانان از ذکاوت لازم برای کار و تجارت برخوردارند. اما اداره کردن یک کسب و کار کوچک، پیچیده‌گی‌های خاص خود را دارد. سعی نکنید که همهٔ کارها را خودتان انجام دهید و بخواهید که تمام کارها کامل و بدون نقص انجام شود. اگر می‌خواهید دانش و آگاهی خود را در مورد کارتان افزایش دهید، کتاب‌های تخصصی در این زمینه را بخوانید و حتماً با یک کتاب‌دار خوب مشورت کنید.

هنگام پیش آمدن مشکلات حقوقی، به جای تکیه بر دانش شخصی خود، سعی کنید از یک وکیل مجرب کمک بگیرید. توصیه می‌شود یک وکیل وارد به امور تجارت و بازرگانی برای امور حقوقی شرکت خود داشته باشید.

۹ـ رییس در حد عالی، کارمندان در حد معمولی

نمونه‌هایی از ورشکسته‌گی برخی از شرکت‌ها حاکی از این است که چه‌گونه یک کسب و کار موفق و منسجم که صاحب آن بسیار آگاه و علاقه‌مند به شغل خود است و معلومات وی در زمینهٔ کاری‌اش در سطح عالی است، با داشتن کارکنانی بی‌تجربه و بی‌انگیزه می‌تواند سقوط کند و دچار ورشکسته‌گی شود. اطمینان حاصل کنید که حتماً کارکنان شما هم از دانش و مهارت‌های لازم برخوردار هستند.

۱۰ـ رشد کنترول‌نشده

یک تجارت کوچک که خیلی ساده و سریع رشد می‌کند، می‌تواند موجبات ورشکسته‌گی خود را فراهم آورد.
اگر تولید کالای شما همگام با تقاضای لازم در بازار نباشد، رشدی که شما به عنوان صاحب تجارت توقع دارید و از آن خشنود هستید، می‌تواند موجودیت تجارت و سرمایهٔ شما را تهدید کند. سعی کنید به رشد مورد نظر و پیش‌بینی شده در برنامه‌های خود برسید. اطمینان حاصل کنید که هرگز کنترول رشد تجارت و کسب و کارتان از دست‌تان خارج نشود.

منبع: modiresabz.com

جوایز ادبی سال ۲۰۱۳ و برندگان آن‌ها

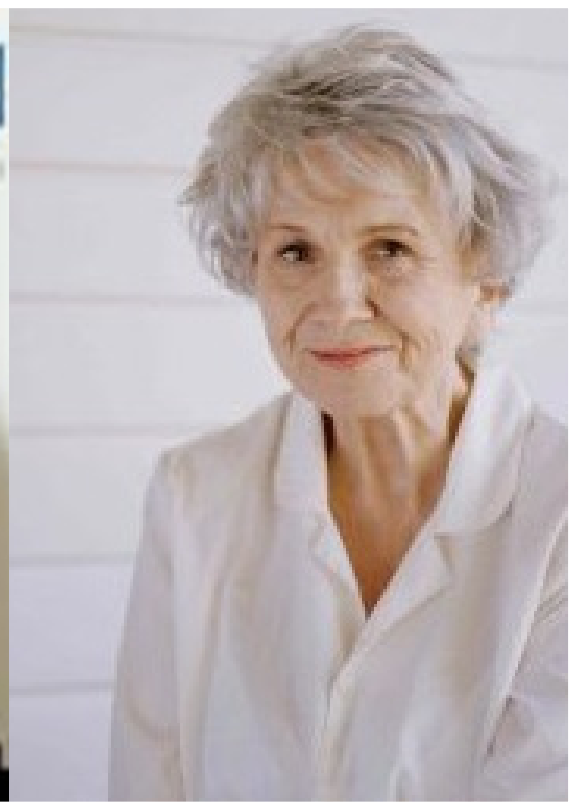

کسب یک جایزهٔ مهم ادبی، جزو نقاط طلایی زنده‌گی هر نویسنده‌یی محسوب می‌شود که علاوه بر منفعت مادی، جذب طیفِ گسترده‌تری از خواننده‌گان را برای آثار وی به همراه خواهد داشت. اگر از دید کتاب‌خوانان هم به این قضیه نگاه کنیم، آثار منتخب هیأت داورانِ جوایز ادبی می‌تواند ملاک بسیار مناسبی برای برگزیدنِ آثار خواندنی باشد؛ چرا که هریک از آثار برندهٔ جایزه، پس از بررسی‌های بسیار و رد شدن از فیلتر متخصصان این فن، به رتبهٔ برتر دست یافته‌اند. جوایز معتبر دنیای ادبیات در سال ۲۰۱۳، استعدادهای درخشانی را به خواننده‌گان بین‌المللی معرفی کردند. با ورود به سال نو میلادی، نگاهی می‌اندازیم به نویسنده‌گانی که موفق شدند طی سال گذشته مهم‌ترین افتخاراتِ این عرصه را از آنِ خود کنند.

ـ جایزهٔ «پرنس آستوریاس» که هر ساله در هشت بخش مختلف اعطا می‌شود، در سال ۲۰۱۳ در بخش ادبی به «آنتونیو مونوز مولینا»، نویسندهٔ هسپانیایی تعلق گرفت که از سال ۱۹۹۵ عضو اکادمی سلطنتی هسپانیاست. جایزهٔ هسپانیایی پرنس آستوریاس هرساله در حوزه‌های علوم اجتماعی، هنر، ادبیات، همکاری بین‌المللی، ورزشی، تحقیقات علمی و فنی، ارتباطات و علوم انسانی و تفاهم بین‌المللی به چهره‌های برتر هر بخش تعلق می‌گیرد.

ـ جایزهٔ «ادگار آلن پو» که مهم‌ترین جایزهٔ ادبیات جنایی جهان محسوب می‌شود، در سال ۲۰۱۳ به «دنیس هلان» برای رمان «شب‌زنده‌داری» اعطا شد که رمان‌های معروفی چون «جزیرهٔ شاتر» و «رودخانهٔ مرموز» از او به دنیای سینما راه یافته‌اند. جایزهٔ ادگار آلن‌پو هرساله برای بزرگ‌داشت نام این نویسندهٔ امریکایی، به جنایی‌نویسان برگزیدهٔ امریکایی در بخش‌های ادبیات داستانی، غیرداستانی و فلم‌نامهٔ تلویزیونی اعطا می‌شود.

ـ جایزهٔ ادبی «پولیتزر» که مهم‌ترین بخش‌های آن ادبیات، موسیقی، روزنامه‌نگاری و روزنامه‌نگاری آنلاین هستند، در سال ۱۹۱۷ در امریکا پایه‌گذاری شده و به یاد «جوزف پولیتزر» و از سوی دانشگاه کلمبیا در نیویارک برگزار می‌شود. این رقابت مهمی ادبی دنیا در ۲۱ بخش برپا می‌شود که در ۲۰ بخش هر برگزیده ۱۰هزار دالر دریافت می‌کند و برگزیدهٔ بخش روزنامه‌نگاری یک مدال طلا نیز به‌دست می‌آورد. این بار جایزهٔ بخش ادبیات داستانی به «آدام جانسون»، نویسندهٔ امریکایی متولد کوریای شمالی برای رمان «پسر یتیم ارباب» تعلق گرفت. در بخش نمایش‌نامه «آیاد اختر» برای نگارش «رسوا» موفق به کسب جایزه شد. «فردریک لاجوال» هم با کتاب «آتش جنگ: سقوط یک امپراتوری و ساخت ویتنام امریکا» جایزهٔ بخش تاریخ پولیتزر را از آنِ خود کرد.

ـ یکی دیگر از جوایز مهمِ ادبی سال ۲۰۱۳، جایزهٔ «الکساندر سولژنیتسین» بود که «ماکسیم آملین»، شاعر موفق روسیه به عنوان برندهٔ این جایزهٔ ۲۵هزاردالری اعلامَ شد. وی این جایزهٔ مهم را برای نوآوری‌های شاعرانه و گسترش مرزها و امکانات شعر غنایی دریافت کرد. «ماکسیم آملین» ۴۳ساله تاکنون چندین مجموعه‌شعر به چاپ رسانده و در کار ترجمهٔ متون لاتین و کلاسیکِ یونانی فعالیت دارد. جایزهٔ الکساندر سولژنتیسین از سال ۱۹۹۸ برای بزرگ‌داشت نام این شخصیت ادبی سرشناس راه‌اندازی شد و ویژهٔ نویسنده‌گان روس است که به زبان روسی آثار خود را منتشر کرده‌اند.

ـ «لیزا اودانل»، نویسندهٔ سرشناس انگلیسی جایزهٔ کتاب ۱۰هزارپوندی کشورهای مشترک‌المنافع را به خود اختصاص داد و «الیزا رابرتسون» و «شارون میلر» هم به‌طور مشترک جایزهٔ داستان کوتاه سال ۲۰۱۳ را کسب کردند. اودانل با کتاب «مرگ زنبورهای عسل» تحسین هیأت داوران این جایزه را برانگیخت. هرساله نویسنده‌گان ۵۴ کشور برای دریافت جایزهٔ ادبی کشورهای مشترک‌المنافع با هم به رقابت می‌پردازند. این جایزه برای اولین‌بار در سال ۱۹۸۷ به آثار ادبی برجسته تعلق گرفت. موسسهٔ برگزارکنندهٔ این جایزه، سازمانی است که با همکاری ۵۳ کشور عضو اتحادیهٔ کشورهای مشترک‌المنافع اداره می‌شود.

ـ جایزهٔ ادبی «میگوئل سروانتس» هسپانیا از دیگر جوایز معتبر و شناخته‌شدهٔ بین‌المللی در سال ۲۰۱۳ به «النا پونیاتوسکا»، نویسنده و روزنامه‌نگار مکزیکی اعطا شد. جایزهٔ «سروانتس» که گاه با نوبل ادبیات مقایسه می‌شود، سال ۱۹۷۵ راه‌اندازی شد تا نویسنده‌گان برجستهٔ حوزهٔ ادبیات اسپانیولی‌زبان را مورد تقدیر قرار دهد. طی چهار دههٔ گذشته این چهارمین‌بار است که یک نویسندهٔ زن جایزهٔ سروانتس را به خود اختصاص می‌دهد. پیش از این «ماریا زامبرانو» (۱۹۸۸) و «آنا ماریا ماتوت» (۲۰۱۰) از هسپانیا و «دولس ماریا لویناز» (۱۹۹۲) از کیوبا این جایزه را کسب کرده بودند.

ـ جایزهٔ «آسترید لیندگرن» یکی دیگر از جوایز نام‌آشنایی است که در جهان به عنوان بزرگ‌ترین جایزهٔ ادبیات کودک و نوجوان شناخته می‌شود و در دو بخش نویسنده و تصویرگر کتاب کودک برگزار می‌شود. در سالی که گذشت، «ایزول» با نام اصلی «ماریزول میسنتا»، تصویرگر و نویسندهٔ ارجنتاینی کتاب‌های کودک، این جایزه را از آن خود کرد. وی تاکنون ۱۰ کتاب را با تصویرگری خود روانهٔ بازار کتاب کرده و با شاعران بسیاری از جمله «جورج لوجان» ارجنتاینی همکاری داشته است. آثار ایزول تاکنون در ۲۰ کشور جهان به چاپ رسیده‌اند. ۲۰۷ نامزد از کشورهای سرتاسر جهان برای کسب این جایزهٔ ۵۰۰هزار پوندی با هم به رقابت پرداختند. این جایزهٔ بین‌المللی ۴۰ هزار کرونی برای اولین‌بار در سال ۱۹۶۷ توسط دولت سویدن به منظور بزرگ‌داشت نام آسترید لیندگرن، برجسته‌ترین نویسندهٔ ادبیات کودک این کشور برگزار شد.

ـ جایزهٔ «فرانتس کافکا» از شناخته‌شده‌ترین جوایز ادبیات جهان محسوب می‌شود که در سال ۲۰۱۳ نصیب «آموس اوز»، فعال صلح‌طلب اسراییلی شد. هیأت‌داوران این جایزه، «آموس اوز» را به پاس فعالیت‌های ادبی به عنوان برندهٔ سال ۲۰۱۳ اعلام کرد. «آموس اوز» که مخالف سیاست‌های جنگ‌طلبانهٔ رژیم اسراییل است، در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۳ در شهر پراگ این جایزهٔ ۱۰ هزار دالری را دریافت کرد. اوز که از پدری روس و مادری لهستانی در بیت‌المقدس به دنیا آمده، بیشتر برای استفاده از طنز و تخیل در داستان‌هایش شهرت دارد. آثار این نویسنده تا کنون به بیش از ۴۰ زبان ترجمه شده‌اند. «هاروکی موراکامی»، «فیلیپ راث» و «هارولد پینتر» از نویسنده‌گان سرشناس و مطرحی هستند که پیش از این جایزهٔ «کافکا» را به‌دست گرفته‌اند.

ـ دیگرجایزهٔ حایز اهمیتی که در سال ۲۰۱۳ به برنده‌اش رسید، جایزهٔ بهترین رمان تاریخی «والتر اسکات» است. «تان توان انگ»، نویسندهٔ جوان مالزیایی با دومین رمان خود «باغ مه‌های شبانه» موفق شد با پشت سر گذاشتن «هیلاری منتل» (برندهٔ دو جایزهٔ بوکر) مهم‌ترین جایزهٔ رمان تاریخی جهان را به دست آورد. «باغ مه‌های شبانه» که از نامزدهای نهایی جایزهٔ بوکر بوده، نخستین رمان به قلم نویسنده‌یی خارجی است که موفق به کسب این جایزه شده است. جایزهٔ ادبی والتر اسکات که با مبلغ نقدی ۲۵هزارپوند همراه است، امکان حضور تمامی رمان‌های تاریخی که موضوع آن‌ها در ۶۰ سال قبل اتفاق می‌افتد را فراهم ساخته است. جایزهٔ کتاب والتر اسکات در سال ۲۰۱۰ برای بزرگداشت رمان‌نویس اسکاتلندی خالق آثار تاریخی راه‌اندازی شد.

ـ جایزهٔ ادبی «پن/فاکنر» ۲۰۱۳ برای نخستین‌بار به یک نویسندهٔ امریکای لاتین به نام «بنجامین آلیره ساینز» اعطا شد. این نویسندهٔ ۵۸ ساله که تا کنون ده‌ها مجموعه شعر و کتاب کودک، نوجوان و بزرگ‌سال منتشر کرده، این جایزه را برای کتاب «همه‌چیز در باشگاه کنتاکی شروع می‌شود و به پایان می‌رسد» دریافت کرد. این کتاب مجموعه‌یی از هفت داستان تقریباً به هم پیوسته است. جایزهٔ ادبی پن/فاکنر جایزهٔ ۱۵هزار دالری را از سوی بنیاد فاکنر به بهترین نویسندهٔ سال اعطا می‌کند. چهار نویسنده‌یی که به مرحلهٔ نهایی این جایزه رسیده‌اند نیز هر یک ۵هزار دالر جایزهٔ نقدی دریافت می‌کنند. این جایزه برای اولین‌بار در سال ۱۹۸۱ اعطا شده است.

ـ جایزهٔ بین‌المللی «ایمپک دوبلین» که ارزش نقدی آن بالغ بر ۱۲۶ هزار دالر است، یک از گران‌ترین جوایز ادبی دنیا محسوب می‌شود. این جایزه که در ایرلند برگزار می‌شود، به بهترین اثر یک نویسنده تعلق می‌گیرد. «کوین بری»، نویسندهٔ ایرلندی است که با کتاب «شهر بوهین» جایزهٔ ادبی ایمپک دوبلین ۲۰۱۳ را گرفت. فهرست اولیهٔ این جایزه به انتخاب کتاب‌خانه‌های سراسر دنیا تعیین می‌شود. این جایزه کتاب‌هایی را شامل می‌شود که به زبان انگلیسی نوشته یا ترجمه شده و در فاصلهٔ زمانی یک‌سالهٔ اخیر منتشر شده باشند. ایمپک دوبلین با همکاری شورای شهر دوبلین ایرلند و دولت دوبلین و کمپنی ایمپک اهدا می‌شود.

ـ یکی از معتبرترین جوایز ادبی دنیا یعنی «بوکر» در سال ۲۰۱۳ به «النور کاتون» از نیوزلند اعطا شد تا وی جوان‌ترین نویسندهٔ برندهٔ این جایزهٔ معتبر نام بگیرد. النور کاتون ۲۸ساله توانست با رمان ۸۳۲ صفحه‌یی «چهره‌های درخشان» جایزهٔ ۵۰ هزار پوندی «من بوکر» را به خود اختصاص دهد. سال ۲۰۱۳ آخرین دورهٔ برگزاری جایزهٔ بوکر بین‌المللی به رسم ۴۵ سال گذشته بود. تا کنون تنها کشورهای انگلیس، ایرلند و کشورهای مشترک‌المنافع، حق شرکت در این رقابت را داشتند، اما براساس قوانین مصوب جدید، رقابت برای کسب این جایزه مهم ادبی برای نویسنده‌گان تمام کشورهای جهان که به زبان انگلیسی بنویسند، آزاد خواهد بود. این جایزهٔ ادبی که با نام «من بوکر» نیز شناخته می‌شود، هر سال به بهترین رمان انگلیسی‌زبان که از سوی شهروندان انگلیسی‌زبان یا همسو با بریتانیا و جمهوری ایرلند نوشته شده باشد، اعطا می‌شود. بوکر تأثیر بسیار زیادی بر فروش و ترجمهٔ کتاب در سطح جهان دارد و جایزه‌یی ۵۰هزار پوندی برای برندهٔ آن به همراه می‌آورد.

ـ جایزهٔ «نوبل ادبیات» به عنوان قلهٔ افتخار ادبی دنیا، هرسال به مجموعه آثار یک نویسنده تعلق می‌گیرد. برندهٔ جایزهٔ نوبل یک مدال طلا، دیپلم افتخار و یک جایزهٔ نقدی چندصدهزاردالری دریافت می‌کند که میزان جایزهٔ نقدی به درآمد بنیاد نوبل در آن سال بسته‌گی دارد. این بار این جایزه به «آلیس مونرو»، نویسندهٔ نامدار کانادایی اعطا شد. «آلیس مونرو» ۸۲ ساله به دلیل بیماری و ضعف قادر نبود در مراسم دریافت جایزهٔ نوبل حضور پیدا کند و از طریق ویدیو کنفرانس سخنرانی‌اش را به گوش اعضای اکادمی نوبل و دوست‌دارانش رساند. آلیس مونرو با کسب نوبل ادبیات در روز دهم اکتوبر، عنوان صدودهمین برندهٔ نوبل ادبیات و سیزدهمین زن برندهٔ این جایزه را کسب کرد که موفق به کسب این افتخار شده است. آکادمی نوبل وی را استاد داستان کوتاه معاصر خواند و بیش از چهار دهه تلاش وی در حوزهٔ نگارش داستان‌های چندلایه و عمیق را مورد تقدیر قرار داد.

ـ جایزه «گنکور» به عنوان معتبرترین جایزهٔ ادبی فرانسه در سال ۲۰۱۳ به رمان «خداحافظ طبقه‌بالایی‌ها» رسید. اعضای آکادمی کنگور طبق سنت هر سال، با حضور در رستورانت «دروان» در پاریس، «پیر لومیتره» را برای رمان «خداحافظ طبقه‌بالایی‌ها» به عنوان برندهٔ این جایزهٔ معتبر معرفی کردند. «لومیتره» در این کتاب ۶۰۰صفحه‌یی با نگاهی متفاوت به توصیف جنگ و تبعاتِ آن می‌پردازد. جایزهٔ ادبی «گنکور» مهم‌ترین جایزهٔ ادبی کشور فرانسه محسوب می‌شود که طبق وصیت «ادموند دو گنکور»، نویسنده و منتقد فرانسوی در سال ۱۸۹۶ بنیان نهاده شد. این جایزه هر سال به بهترین کتاب داستانی فرانسوی که همان سال منتشر شده باشد، تعلق می‌گیرد. هر نویسنده در زنده‌گی ادبی خود تنها یک‌بار برندهٔ این جایزه می‌شود.

ـ جایزهٔ ادبی «فمینا» که یکی دیگر از جوایز معتبر ادبیات فرانسه است، این بار به «ریچارد فورد»، نویسندهٔ امریکایی برای کتاب «کانادا» که داستان بی‌گناهی پسری را در جریان سرقت والدینش از یک بانک روایت می‌کند، اعطا شد. این نویسندهٔ امریکایی پیش از این برای رمان «روز استقلال» در سال ۱۹۹۶ جایزهٔ پولیتزر و هم‌چنین جایزهٔ پن/فاکنر را کسب کرده بود. «لئونورا میانو»، نویسندهٔ کامرونی نیز در بخش بهترین رمان فرانسوی‌زبان موفق به دریافت جایزهٔ فمینا شد. او برای کتاب «فصل تاریکی» برندهٔ این جایزه شد. جایزهٔ فمینا در سال ۱۹۰۴ توسط ۲۲ نویسندهٔ مجلهٔ «زنده‌گی زیبا» راه‌اندازی شد. داوران این جایزه زن هستند، اما لزوماً این جایزه مختص زنان نیست.

ـ جایزهٔ ادبی «هانس کریستین اندرسن» تقریباً مهم‌ترین جایزهٔ ادبی در حوزهٔ ادبیات کودک و نوجوان است که گاه «نوبل کوچک» خوانده می‌شود. این جایزه که هر دو سال یک‌بار از سوی دفتر بین‌المللی کتاب برای نسل جوان در دو بخش به نویسنده‌گان و تصویرگران اهدا می‌شود، به نام هانس کریستین اندرسن، نویسندهٔ افسانه‌های کودکانه دانمارکی، نام‌گذاری شده است و برگزیده‌گان آن، جایزهٔ خود را از دست ملکهٔ دنمارک دریافت می‌کنند. این دوره جایزهٔ ادبی «هانس کریستین اندرسن» به سلمان رشدی، نویسندهٔ مرتد هندی رسید.

منبع: مد و مه

آگاهان در پی افزایش حملات انتحاری:

برخی از حلقات حکومتی در ناامنی‌های اخیر دخیل‌اند

ناجیه نوری

کسانی‌که با برگزاری انتخابات مخالف هستند، تلاش می‌کنند با ایجاد بحران به حضور نامشروعِ خود در قدرت ادامه دهند.

شماری از آگاهان سیاسی نظامی با اظهار این مطلب می‌گویند، برخی از حلقات حکومتی، سازمان استخبارات آی‌اس‌آی، طالبان افغانستانی، شبکهٔ القاعده و طالبان پاکستانی شدیداً مخالف برگزاری انتخابات در افغانستان اند؛ بنابراین در تلاش اند تا به هر نحوی که شده، جلو برگزاری انتخابات را بگیرند. این آگاهان تاکید می‌کنند، افزایش حملات انتحاری و انفجاری در آستانهٔ مبارزات انتخاباتی در طی یک هفتهٔ گذشته می‌تواند گواه این ادعا باشد.

به باور آنان، هدف اصلی ایجاد هراس در میان مردم به منظور عدم شرکت مردم در انتخابات، به چالش کشیدن مبارزات انتخاباتی نامزدان و در نهایت عدم برگزاری انتخابات است.

جاوید کوهستانی آگاه نظامی می‌گوید: «پاکستانی‌ها، آی اس آی، طالبان افغانستانی، شبکهٔ القاعده و طالبان پاکستانی شدیداً مخالف برگزاری انتخابات و انتقال مسالمت‌آمیز قدرت سیاسی در افغانستان اند؛ بنابراین در تلاش اند تا به هر نحوی که شده جلو برگزاری انتخابات را بگیرند».

کوهستانی گفت: «آغاز مبارزات انتخاباتی نامزدان و برگزاری انتخابات از جمله عواملی اند که طالبان و برخی از نهادهای سیاسی و امنیتی حکومتی را وا داشته تا با نا امن کردن شرایط مانع برگزاری انتخابات شوند».

او تاکید کرد، کسانی‌که با برگزاری انتخابات مخالف اند، در تلاش هستند که با بحران‌سازی به حضور نامشروع خود در قدرت ادامه دهند؛ بنابراین برخی از حلقات حکومتی هم در ناامنی‌های اخیر دخیل اند.

او افزود: «این حلقات حکومتی با ایجاد فضای ناامن در تلاش اند تا نارضایتی‌های مردم افزایش یابد و حتا ممکن است گردهمایی‌هایی را به نام این‌که یک انتخابات سراسری انجام نمی‌شود نیز ترتیب دهند تا برگزاری انتخابات به تعویق بیافتد».

او افزود، حکومت فعلی دارای ضعف‌هایی است و از مشروعیت کامل نیز برخوردار نیست؛ بنابراین هم طالبان و هم پاکستانی‌ها تلاش می‌کنند تا از این ضعف‌ها استفاده کرده و به اهداف خود برسند.

کوهستانی گفت: «پاکستان تلاش می‌کند تا با افزایش انجام حملات انتحاری و فعال ساختن شبکه‌های تروریستی، این شبکه‌ها را به حضور نیروهای خارجی که گویا امریکایی‌ها با این شبکه‌ها رابطه دارند و به نحوی می‌خواهند افغانستان را نا امن ساخته و حضور خود را مشروعیت ببخشند، ارتباط دهد».

به گفتهٔ کوهستانی، با بیشترشدن اختلافات میان امریکا و حکومت افغانستان و جنگ تبلیغاتی و مطبوعاتی میان امریکا و حکومت افغانستان ضمن اینکه گراف بی‌کاری را افزایش می‌یابد، گرایش برخی از حلقات حکومتی به سوی طالبان نیز بیشتر خواهد شد و نقش نظارت ارگان‌های کشفی و استخباراتی کاهش خواهد یافت و بالاخره اینکه فرصت برای مخالفان مسلح فراهم می‌شود و انها مانع برگزاری انتخابات خواهند شد.

در همین حال، عزیز رفیعی رییس جامعه مدنی می‌گوید: «یک اجندای بزرگ در منطقه وجود دارد که افغانستان قربانی آن می‌شود و آن اینکه کشورهای منطقه در پی گرفتن امتیاز هم در انتخابات آینده و هم پس از خروج نیروهای خارجی از افغانستان هستند».

رفیعی تاکید کرد: این قدرت ها آرزو دارند که در بحث نظامی منطقه دخیل باشند و سهم شان در مورد افغانستان مانند ناتو معیین و مشخص باشد.

وی افزود: « بحث سیاست‌های منطقه در مورد خروج نیروهای خارجی از افغانستان و برگزاری انتخابات می‌تواند یکی از عوامل اساسی افزایش حملات انتحاری باشد».

او گفت: «هدف اصلی ایجاد هراس در میان مردم به منظور عدم شرکت مردم در انتخابات، به چالش کشیدن مبارزات انتخاباتی نامزدان و در نهایت عدم برگزاری انتخابات است».

به گفتهٔ رفیعی، یک انشعاب بسیار بزرگ در میان نظام سیاسی کشور به میان آمده و چون یک تعداد با رییس‌جمهور مخالف و یک تعداد موافق اند؛ بنابراین تمام این مسایل سبب شده تا چند دسته‌گی بسیار بزرگی ایجاد شود و این چند دسته‌گی سبب ایجاد چند جبهه شده و این جبهات می‌توانند در نهایت به زیان افغانستان تمام شوند.

او اضافه کرد: «اگر وضعیت خراب شود و مردم نتوانند در انتخابات شرکت کنند، بدون شک انتخابات برگزار نخواهد شد و اگر انتخابات برگزار نشود، مشروعیت نظام سیاسی آینده زیر سوال خواهد رفت».

افزایش حملات انتحاری و جاسازی بمب در نقاط مختلف کشور در آستانهٔ آغاز مبارزات انتخاباتی نامزدان ریاست‌جمهوری و افزایش تنش میان امریکا و حکومت افغانستان بر سر امضا پیمان امنیتی، سبب نگرانی تمامی مردم شده است

سوء قصد بر جان محمد اسماعیل خان معاون اول استاد سیاف، حملهٔ انتحاری در ولایت قندهار، جاسازی یک بمب صوتی در مربوطات حوزهٔ یازدهم شهر کابل، حملهٔ انتحاری در ولایت جلال‌آباد و حملهٔ انتحاری بر یک موتر حامل نیروهای اردوی ملی روز گذشته در کابل که چهار کشته و ۲۲ زخمی بر جای گذاشت، از جمله حملاتی اند که در طی یک هفته گذشته انجام شده است.

به جای زنان رأی...

زنان فعال در عرصه سیاسی گفتند که نامزدان باید خط مشی مشخصی در مورد حضور سیاسی زنان در حکومت آینده داشته باشند.

مسعوده کرخی، عضو کمیته مشارکت سیاسی زنان گفت زنان حداقل ۳۰ درصد در حکومت آینده سهم داشته باشند: «تعهد و باور بر مشارکت سیاسی زنان در عرصه های مختلف مانند وزارت، ولایت، ریاست ها و سفارت ها براساس لیاقت کاری و استخدام ۳۰ درصد زنان در نهادهای دولتی باید در نظر گرفته شود».

در همین حال، شماری از فعالان حقوق زن گفتند که زنان در روستاها از حقوق اساسی خود محرومند و به خدماتی که قانون برای آن ها در نظر گرفته، دسترسی ندارند.

مرضیه فراز، مسوول بخش زنان فیفا گفت که در ده سال گذشته تنها به زنان شهرنشین توجه شده، در حالی که وضعیت حقوقی زنان در روستاها نگران کننده است: «ما در طرح خود کوشش کردیم که تنها زنان شهرنشین را در بر نگیرد. وقتی برای زنان در عرصه های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کار می شود، باید در برگیرنده زنان در تمام کشور باشد».

عقب گشت حقوقی

فعالان حقوق زن می‌گویند در قانون انتخابات به جای این که سهم قابل قبولی برای زنان در نظر گرفته شود، کوشش شده تا حضور زنان در نهادهای انتخاباتی محدودتر گردد.

پارلمان افغانستان در قانون جدید انتخابات کرسی‌های زنان در شوراهای ولایتی را از ۲۴ درصد در هر ولایت به ۲۰ درصد کاهش داده است. داکتر عالمه می گوید ۲۰ کرسی که در شوراهای ولسوالی‌ها برای زنان در نظر گرفته شده بود در قانون جدید انتخابات حذف شده است: «در شوراهای ولسوالی ها – که خشونت در روستاها بیشتر و زن مجالی برای کشیدن صدای شان ندارند – سهم زنان را کاملا در قانون انتخابات حذف کردند».

به باور این فعال حقوق زن، تا زمانی که در قوانین برای زنان نقش داده نشود، آن ها نمی توانند در نهادهای دموکراتیک سهم فعال داشته باشند.

وزارت خارجه:

همکاری کشورهای خارجی با افغانستان صدقه نیست

سخنگوی وزارت خارجه با اشاره به اینکه به عنوان سفیر افغانستان در پاکستان انتخاب شده، سخنگوی جدید وزارت خارجه کشور را معرفی کرد.

جانان موسی‌زی، سخنگوی وزارت خارجه روز یک‌شنبه در کنفرانس مطبوعاتی هفتگی با اشاره به اینکه به عنوان سفیر افغانستان در پاکستان انتخاب شده از انتصاب شکیب مستغنی به عنوان سخنگوی جدید وزارت خارجه خبر داد.

وی در این کنفرانس خبری همکاری و روابط کشورهای ناتو و امریکا را پس از سال ۲۰۱٤ با این کشور ضروری خواند و گفت: این همکاری‌ها پرداخت صدقه به افغانستان نیست.

سخنگوی وزارت خارجه افغانستان در رابطه با امضای پیمان امنیتی بین کابل-واشنگتن گفت: اگر امریکا شرایط افغانستان را بپذیرد، افغانستان آماده است تا این پیمان را امضا کند.

امنیت افغانستان برای منطقه و جهان مهم است

سخنگوی وزارت خارجه اظهار داشت: امنیت افغانستان برای منطقه و جهان مهم است از همین رو کشورهای جهان باید در تأمین امنیت این کشور همکاری کنند.

وی تأکید کرد که همکاری ناتو و امریکا برای افغانستان پرداخت صدقه نیست بلکه آنان باید برای تأمین امنیت خود در بخش مبارزه با تروریسم با افغانستان همکاری کنند.

شرکت معاون سیاسی معاون وزارت خارجه در کنفرانس شانگهای

وی همچنین از شرکت ارشاد احمدی معاون سیاسی وزارت خارجه افغانستان در کنفرانس کشورهای عضو شانگهای در روسیه خبر داد و افزود: در این نشست احمدی نگرانی رسانه‌های خارجی در رابطه با افغانستان را بی‌اساس خواند.

این مقام افغان گفت: احمدی در این نشست همچنین در رابطه با برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی این کشور اطلاعاتی ارایه کرد و به ضرورت تداوم گفت‌وگوهای صلح با مخالفان دولت تأکید کرد.

موسی‌زی گفت: احمدی از روابط با روسیه ابراز خرسندی و ابراز امیدواری کرد که این روابط طی سال‌های آینده بیشتر از پیش گسترش یابد.

معاون وزارت خارجه افغانستان با معاونان وزارت امور خارجه روسیه و چین دیدارهای جداگانه انجام داد و در رابطه به مسائل مورد علاقه ۲ طرف بحث و تبادل نظر کردند.

چین همکار افغانستان

سخنگوی وزارت خارجه افغانستان از همکاری کشور چین در برگزاری انتخابات ریاست جمهوری سال آینده این کشور خبر داد و گفت: چگونگی همکاری‌های چین با کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان در آینده در اختیار رسانه‌ها قرار می‌گیرد.

موسی‌زی روابط افغانستان و چین را دوستانه و تاریخی دانست و گفت: این رابطه برای هر ۲ کشور اهمیت قابل توجهی دارد.

وی در ادامه به نقش محوری امریکا و پاکستان در برقراری صلح افغانستان تصریح کرد و برقراری صلح را به نفع کشورهای همسایه افغانستان و منطقه دانست.

وی تأکید کرد که امنیت در افغانستان، امنیت در منطقه را به دنبال خواهد داشت.

موسی‌زی سفیر افغانستان در پاکستان

موسی‌زی در پایان گفت که این آخرین کنفرانس مطبوعاتی وی به عنوان سخنگوی وزارت خارجه است و از این بعد به عنوان سفیر افغانستان در اسلام آباد ایفای وظیفه خواهد کرد.

وی شکیب مستغنی را به عنوان سخنگوی جدید وزارت خارجه افغانستان معرفی کرد.

اسناد و مدارک حمله به...

اسناد دیگری را که منبع آن‌ها مشخص نیست منتشر کردند.

روزنامه نیویورک تایمز با بررسی این پرونده متوجه شد که این اسناد هفته گذشته در پایگاه اینترنتی طالبان منتشر شده بود.

انزجار کرزی از امریکا بر کسی پنهان نیست و تلفات در میان غیرنظامیان از مسایل تلخ و اختلاف برانگیز میان امریکا و افغانستان است.

عکس‌ها و فیلم‌هایی که هفتهٔ گذشته دفتر حامد کرزی منتشر کرد سطح تازه‌یی از رابطه خصمانه را میان این دو کشور متحد موجب شد و نشان داد که سخنان مقامات دولت کرزی به طور فزاینده‌یی انعکاس سخنان طالبان است به خصوص در وارونه جلوه دادن حقایق یا جعل آنها در صورت لزوم.

به گفتهٔ برخی از مقامات افغانی، هدف از انتشار این پرونده توجیه طفره کرزی از امضای توافق بلندمدت امنیتی با امریکا است. وی قصد دارد با نشان دادن این که دست نشانده امریکا نیست، احتمال مذاکرات صلح با طالبان را افزایش دهد.

این مسأله موجب شده است که مقامات امریکایی و اروپایی متقاعد شوند که کرزی به طور کلی قصد امضای این توافق امنیتی را ندارد. دولت اوباما گفته است بدون امضای چنین توافقی، با پایان ماموریت ناتو در افغانستان در سال کنونی، امریکا نیز نیروهای خود را از این کشور خارج خواهد کرد.

رابطه کرزی با امریکا زمانی تیره تر شد که وی در یک سخنرانی امریکا را مسوول جنگ با طالبان خواند.

وی روز شنبه به خبرنگاران گفت امریکایی‌ها برای ادامه جنگ در این کشور خواستار امضای این توافق امنیتی هستند و اگر امریکایی‌ها انتظار دارند افغانستان همچنان یک منطقه نیمه جنگی برای سال های آینده باشد، وی نمی‌تواند هیچگونه توافقی را بپذیرد.

یک هفته پس از حمله به روستای وازغر(در ولسوالی سیاه‌گرد)، آمار کشته شده‌گان که ائتلاف تحت هدایت امریکا و دولت افغانستان ارایه دادند بسیار متفاوت بود. دستکم دو عکس منتشر شده به علت آن که قدمت آنها به بیش از سه سال بر می‌گردد نمی تواند ثابت کند که کشته شده‌گان متعلق به این روستا بوده اند. یا عکس دیگری که دو نفر را در کفن نشان می‌دهد بارها در طی سال های گذشته در پایگاه‌های اینترنتی طالبان منتشر شده است.

مقامات امریکایی فقط می‌گویند این اسناد خود به تنهایی تردیدها را نشان می‌دهد.

برخی از عکس‌ها به زمان پیش از حمله بر می‌گردد. حتی برخی از مقامات غربی و افغانی می‌گویند مشخص نیست که فیلم مراسم خاکسپاری منتشر شده برای تدفین کشته شده‌گان آن حمله باشد.

با امریکا دربارهٔ...

مصاحبه خود با رادیو پاکستان عنوان کرد: واشنگتن و اسلام‌آباد به دنبال اعتمادسازی درباره آینده افغانستان هستند و در زمینه‌های زیادی نیز با هم به توافق رسیده‌اند.

در همین حال، شاهد امین سفیر سابق پاکستان در امریکا به رسانه‌ها گفته است، مقامات امریکایی به خوبی می‌دانند که ارتباط با پاکستان از اهمیت زیادی برخودار است و نباید کاری کنند که موقعیت استراتژیک اسلام‌آباد را از دست بدهند.

اکمل علیمی کارشناس پاکستانی مقیم امریکا نیز در مصاحبه با رادیو پاکستان گفت، تنها بخشی از نیروهای امریکایی افغانستان را ترک می‌کنند اما بخشی از این نیروها که قرار است همچنان در افغانستان استقرار داشته باشند به هیچ وجه به دنبال سرکوب طالبان نخواهند بود.

علیمی افزود: طالبان هنوز تضعیف نشده است و پاکستان ترجیح می‌دهد مانند گذشته ارتباط خود را با آنان حفظ کند از طرفی امریکا هنوز در افغانستان پذیرفته نشده و برای تثبیت خود نیاز به کمک طالبان و پاکستان دارد.

به گفته اکمل علیمی، توافق پشت پرده بین امریکا و پاکستان وجود دارد، بسته شدن مسیر ناتو توسط پاکستان یک حرکت سیاسی برای امتیاز گیری بیشتر از امریکا بود و عملیات ارتش در وزیرستان شمالی در واقع جایگزینی برای حمله پهپادهای امریکایی به این منطقه از پاکستان می‌باشد.

دادنامهٔ مردم ولایتِ کاپیسا به رییس‌جمهور کرزی

نامه‌یی را که مطالعه می‌فرمایید، نه نامهٔ شخصی‌است، نه تنظیمی و نه قومی؛ بلکه فریاد مردم ولایتِ کاپیساست که باید به دادشان رسید.

محترما! از مدتی به این‌سو از بازسازی، توسعه و انکشافِ زیربنایی در ولایت کاپیسا اثری دیده نمی‌شود؛ در حالی که کاپیسا در ۷۰ کیلومتری شهر کابل موقعیت دارد و این ولایت به حیثِ سنگرجهاد و مقاومت، نسبت به سایر ولایات، خساراتِ مادی و معنوی بیشتری را متحمل شده است. تاهنوز از ماسترپلانِ شهریَ و ولایتی در این ولایت خبری نیست. بودجهٔ عادی و انکشافی سهمیهٔ دولتی در ولایت کاپیسا نیز در آسیابِ فساد و پنهان‌کاری شخص والی خُردوخمیر شده و میانَ اعضای تیم والی (رییس ضَد حوادث و رییس شورای ولایتی مرکز کاپیسا و تگاب) تقسیم می‌گردد.

در ادارات و دفاتر رسمی روز پنجشنبه، جمعه و شنبه تعطیل عمومی است و در سایر روزهای هفته هم مأمورین ساعت ۱۰ و ۱۱ به دفاتر خویش آمده، بعد از صرف نان چاشت، راهی خانه‌های خود می‌شوند. حل یک قضیهٔ کوچک و عادی که باید از طریق دفاتر اداریَ و حقوقی ظرف ۲ ساعت و یا ۲٤ ساعت به انجام برسد، به دلیل غیابت مدیران، رؤسای بخش‌ها و سیستم عام فساد و بروکراسی، ماه‌ها طول می‌کشد؛ زیرا شخص والی هفته‌یی یک روز و یا ماهی سه بار در دفترش حضور می‌یابد و جز اعضای تیمش، کسی را نمی‌پذیرد. این در حالی‌ست که برای معاون و رییس دفترش هم صلاحیتِ قانونی قایل نیست. به همین منوال، سیستم معارف نیمه‌فلج است و شهرداری ده‌سال است که مانند زنبور قصابی از اصنافِ کوچک و بی‌واسطهٔ بازار بهرهٔ نامشروع می‌گیرد و از سازنده‌گی و انکشاف شهری و روستایی خبری به گوش نمی‌رسد. بر همین اساس، PRT نیز در بهبود و پیشبرد وظایفش نمی‌تواند به‌درستی عمل کند.

سرک حلقوی‌یی که از جبل‌السراج ولایت پروان آغاز و با عبور از مرکز کاپیسا به سروبی ولایت کابل منتهی می‌شود، از جمله شاهراه‌های اساسی و تجارتی کشور است که باید عرض آن مطابق نورم تعیین‌شده صورت می‌گرفت و کار اسفالتِ آن نیز در ظرف یک سال به‌طور معیاری و استندرد به انجام می‌رسید؛ اما تاهنوز که سه سال از آغاز آن می‌گذرد، کار آن ناتمام مانده و در اثر بی‌تفاوتی وحیف‌ومیل بودجه توسط حاکم ولایت و زورگویان دو طرف سرک، عرض آن به پنج متر تقلیل یافته و اسفالتِ آن‌هم به علتِ پایین بودن کیفیت مواد استفاده‌شده، اکثراً قبل از اکمال سرک تخریب شده است. وزارت فواید عامه نیز نسبت به خرابی اسفالت و بی‌استندردی سرک متذکره، مسوولیتِ کنترولی خود را فراموش کرده و خاموشی اختیار نموده است.

به دلیل کمبود شفاخانه و کلینیک صحی در مرکز ولایت و ولسوالی‌های مربوط، در یگانه‌کلنیک مرکز کاپیسا مردم از نبود دوا و داکترانِ مسلکی سخت شکایت دارند و هیچ مرجع بازخواستی‌یی هم وجود ندارد. مردم بیمارانِ خویش را جهت تداوی یا به ولایت پنجشیر یا به کابل و پروان انتقال می‌دهند. کار پروژه‌یی و انکشافی کاملاً تعطیل است و به نسبت نبود کار و عدم جذب تحصیل‌کرده‌ها به کار رسمی در ادارات، اکثر جوانان بی‌کار اند و به دخانیات رو آورده‌اند. بی‌کاری، بی‌سوادی، فقر، عدم وارسی از مشکلات مردم، بی‌توجهی به معارف و نبود زمینهٔ ادامهٔ تحصیل، عدم مسوولیت‌پذیری و پاسخ‌دهی مقام ولایت و مسوولین کاپیسا به مردم، رشوت و بی‌عدالتی در ادارات، اختلافات تنظیمی در میان زورگویان و تفنگ‌داران در ولایت کاپیسا، از عوامل عمده‌یی‌اند که وضع امنیتی را در ولایت کاپیسا بیشتر از هر زمانِ دیگر با لبهٔ خطر و تهدید امنیت مواجه نموده و زمینهٔ خوبی را برای فعالیت و جذبِ گروه‌های افراطی مساعد نموده است. در سال جاری ده‌ها واقعه نه، بلکه صدها واقعهٔ قتل، دزدی، حملهٔ انتحاری، زن‌ربایی، تجاوز به حریم خانواده‌ها، حملهٔ مسلحانه بالای زنان و تیزاب‌پاشی بر روی دختران و جنگ و کشمکش میان محصلین دانشگاه البیرونی در نجراب به وقوع پیوسته که مردم را به جان آورده است.

قبل از آمدن والی فعلی، در ولسوالی تگاب و ولسوالی الهسای، جنگ چریکی و جنگ مقطعی گه‌گاهی به وقوع می‌پیوست؛ اما با آمدنِ والی کنونی ولسوالی‌های تگاب، نجراب و الهسای اکثراً از کنترل دولت خارج گردید و اینک جز قرارگاه‌های پولیس و اردوی ملی و مقر ولسوالان، دیگر مناطق تحت سلطهٔ مخالفین مسلح قرار دارد و مردم در نهایتِ مظلومیت و تهدید قرار دارند و حتا به کوچ اجباری مجبور شده‌اند.

از یک سال به این‌طرف، جنگ میان‌قومی که هر دو طرف را زورگویانِ محلی حمایت می‌کنند، در ولسوالی کوهبندهای مرکز کاپیسا ادامه دارد و هر از گاهی مرکز ولایت کاپیسا، ولسوالی حصهٔ دوم و قرآخمزرگر، قلعهٔ نو، اروکی علیا و جمال آغه مورد اصابت راکت عناصری که هویت‌شان معلوم است، قرار می‌گیرد. در هر ماه و هر هفته، ده‌ها فرد بی‌گناه در مسیر سرک عمومی و قریه‌های کاپیسا توسط باندهای افراطی و بی‌رحم از طرف شب اذیت شده و جیب‌شان خالی می‌شود. اما گوش والی، کر و بخش‌های امنیتی از دستگیری شبکه‌های ولگرد عاجز اند.

والی کاپیسا هفته‌یی یک بار به این ولایت می‌آید و در این روزها از بیم حملهٔ گروپ‌های مسلح، با تکسی در محل کارش حاضر می‌شود و این موضوع از هیچ‌کس پوشیده نیست. اما با وجود این‌همه ناهنجاری و مشکلات خطرخیز، والی کاپیسا هر باری که در فوکس دوربین خبرنگاران قرار می‌گیرد، با چشم پت از امنیتِ سراسری و بهبود زنده‌گی مردم حرف می‌زند.

این روزها، افواهات وگمانه‌زنی‌ها حاکی از آن‌اند که گروپ‌های مسلح مخالف دولت قبل از فرا رسیدن سال ۲۰۱٤ و خروجَ نیروهایَ خارجی، از طریق نجراب به ولسوالی‌های هم‌جوار رخنه نموده‌اند و هم‌چنان با جابه‌جا ساختنِ شبکه‌های مخربِ امنیت در تپه‌های طوطاخیل و کوه‌توپ واقع جنوب غربِ ولایت کاپیسا مشرف به میدان هوایی بگرام، مقر نظامی وَ پایگاه امریکایی‌ها را درتیر رس خویش قرار داده‌اند تا بعدها با استفاده از کوهپایه‌های غربی ولسوالی‌های تگاب و نجراب، کوه صافی را اشغال و از آن‌جا با فیر توپ و راکت فرقهٔ کابل، بلاک‌های رهایشی افسران و مراکز تعلیمات نظامی را در پل چرخی و هم‌چنان کابل و میدان هوایی خواجه‌رواش مورد حمله قرار دهند و دستور باداران خویش را با ناامن ساختنِ شمالی و کابل عملی سازند.

گفتنی‌ست که در ادای این دینِ کثیف و نامقدس، گروپ‌های مسلح مخالف دولت در کاپیسا با گروپ‌های دهشت‌افگن در گوشه‌وکنارِ پروان و درهٔ غوربند شریک‌اند. بدین وسیله موضوع به سمعِ مقاماتِ عالیه و تصمیم‌گیر کشور رسانیده شد. آرزومندیم به نَدای مظلومانهٔ مردم کاپیسا لبیک گفته و در مورد برکناری والی و تیم انگشت‌شمار مفسد و ناکارهٔ آن تصمیم عاجل اتخاذ شود تا جلو یک فَاجعهٔ انسانی و جلو بحران اجتماعی و سیاسی در کاپیسا و پایتخت گرفته شود؛ زیرا وجود همچو والی به‌خواب‌رفته و مسوولیت‌ناپذیر برای دولت و مردم جز زیان، نفعی ندارد و در انتخابات ریاست‌جمهوری نیز از این والی و تیمش در جهت تأمین امنیت انتخابات، کاری ساخته نیست.

با احترام

جمعی از اهالی ولایت کاپیسا

له امنیتي ځواکونو د عملي...

د نوماندو د امنیت تامین ته امنیتي ځواکونه خاصه او ډېره پاملرنه وکړي، په ځانګړي ډول د ښځینه نوماندو لپاره.

د ده په وینا، امنیتي ځواکونه باید د امنیت په اړه شته اندېښنې لرې کړي، خلکو ته ډاډ ورکړي او دنوماندو د ټولو تاکنیزو پروسو په ځانګړي دول د کمپاینونو پر مهال امنیت ټینګ وساتي؛ ځو کومه پېښه رامنځته نشي.

د فیفا وياند وویل، که پر امنیتي ستونزو هر ځومره ډېر بحثونه او خبرې وشي دا به د امنیت په تامین کې له امنیتي ځواکونو سره مرسته وکړي، هغوی به خپلو مسوولیتونو ته ځیر کړي؛ نه دا چې په تاکنیزې پروسې به اغېز وکړي.

ښاغلي نعیمي زیاته کړه، د تاکنو پر وړاندې یوازینۍ ستونزه د رایه ورکونې د مرکزونو د ترلو نه ده؛ بلکې ځانمرګي بریدونه، غیر مسووله وسله وال، زورواکان او نور د تاکنو پر وړاندې خنډونه دي چې امنیت ګډوډوي او په کار ده چې د دې کار د مخنیوي لپاره اقدام وشي.

د نومورې په باور، د کورنیو چارو وزارت باید په تاکنیز امنیت کې د ښځو ونډه ډېره کړي، ځکه ښځینه پولیسې باید د ښځو د رایه ورکونې د مرکزونو امنیت وساتي او که دغسې ونشي نو په تاکنو کې به د ښځو ونډه کمرنګه شي.

خو د کورنیو چارو وزارت مرستیال وياند نجیب الله دانش ماندګار ورځپاڼې ته ډاډ ورکړ، چې د تاکنو پروسې د امنیت لپاره یې ځانګړي تدابیر تر کار لاندې نیولي دي.

هغه وایي، دوی د د لسمشریزو تاکنو هر نوماند ته درې مرمۍ ضد او پنځه امنیتي موټر ورکوي او پولیس یې د امنیت په ساتلو موظف شوي دي.

د ده په خبره، د تاکنیزو سیالیو او نورو ټولو پروسو کې پولیس چمتو دي چې د نوماندو امنیت وساتي؛ خو نوماندان چې هرې چېرې سفر کوي باید له مخکې نه یې له امنیتي ځواکونو سره همغږي کړي ځو پولیس یې د امنیت تامین لپاره تدابیر ونیسي.

ښاغلي دانش وویل، د دې ترڅنګ هر نوماند ته ۳۵ تنه ساتونکي ورکړل شوي، چې د دوی له لوري کورنیو چارو وزارت ته پېژندل شوي ول، ځکه د هغوی باوري کسان ول، چې ځینو ته یې وسایل هم ورکړل شوي، ساتونکي یې استخدام شوي او د ډېرو کمو چارې لا د خلاصون په حال کې دي.

هغه د کمېسیون د دې غوښتنې په ځواب کې چې ویل یې دوی له امنیتي ځواکونو نه د ژمنو پر ځای د عملي اقداماتو غوښتنه کوي وویل، دوی خپلو ژمنو ته متعهد دي، عملي ګامونه یې اخیستي، لکه د رایه ورکونې د کار وښلو پر مهال په ځلور دېرشو ولایتونو کې پولیسو د دوی امنیت نیولی و، چې د کندوز له پېښې پرته بله پېښه نه وه رامنځته شوې.

د رایه ورکونې د کارتونو د وېش په پړاو کې ناپېژاندو وسله والو په کندوز کې د تاکنو د خپلواک کمېسیون مشر وژلی و.

د کورنیو چارو وزارت مرستیال وياند وویل، دوی د امنیتي ځواکونو او نوماندو ترمنځ په ښې همغږۍ ټینګار کوي او هیله یې دا ده چې نوماندان خپل ټول پروګرامونه له امنیتي ځواکونو سره د ښې همغږۍ په کولو مخ ته یوسي.

ورزش

طراح جام جهانی ۹۳ ساله شد

جام جهانی ۲۰۱٤ برزیل تابستان آینده در این کشور برگزار خواهد شد و ۳۲ تیم حاضر در این رقابت‌ها در قالب ۸ گروه چهار تیمی به رقابت با هم می‌پردازند.

سیلویو گازانیگا مجسمه ساز ایتالیایی که کاپ جام جهانی را ساخته است روز گذشته ۹۳ ساله شد.

پس از جام جهانی ۱۹۷۰ فیفا که جام ژول ریمه به پایان رسید ، فیفا اعلام کرد که قصد دارد کاپ جدیدی را برای جام جهانی معرفی کند و از میان طرح‌های معرفی شده در نهایت طرح سیلویو گازانیگا مورد قبول قرار گرفت که در ان عکس یک انسانی قرار داشت که دستانش را به نشانه شور و شوق بلند کرده است.

گازانیگا در نهایت طرح خود را ساخت و آن را به فیفا تحویل داد تا هر ٤ سال یک‌بار تیم قهرمان جام جهانی آن را به کلکسیون افتخارات خود اضافه کند.

وزن کاپ جام جهانی ٦۱۷۵ گرم و ارتفاع آن ۳٦۸ میلیمتر است و جنس آن از طلای ۱۸ عیار است.

البته این جام متعلق به فیفا است و هیچ کشوری نمی تواند آن را در اختیار خود بگیرد.

ریبری:
تشنهٔ موفقیت هستم

هافبک فرانسوی بایرن مونیخ می‌گوید تشنه افتخارات جدید به همراه باشگاه خود است.

فرانک ریبری که سالی فوق العاده را به همراه بایرن مونیخ سپری کرده بود، در رقابت با کریستیانو رونالدو و لیونل مسی بر سر تصاحب توپ طلای ۲۰۱۳ دست خالی از سوئیس بازگشت، حالا با انگیزه‌هایی بیشتر در صدد افتخارات بیشتر با تیمش است.

فرانک ریبری در مصاحبه با وب سایت بوندس لیگا گفت:» با توجه به این که با بایرن مونیخ هر چیزی را برده بودم از نبردن توپ طلا خیلی ناراحت شدم. هر چند که دیگر به آن فکر نمی‌کنم و کاملا از سرم بیرون رفته و فقط بر روی آینده تمرکز دارم. در بایرن پتانسیل زیادی داریم. ما این قابلیت را داریم که از عنوان قهرمانی خود در آلمان، همچنین جام حذفی دفاع کنیم و تبدیل به اولین تیمی شویم که ازعنوان خود در اروپا دفاع می‌کند.»

هافبک سی ساله بایرن در ادامه گفت:» یک چیز را قول می دهم و آن اینکه برای افتخارات بیشتر تشنه‌ام. می‌خواهیم به بردن همه چیز ادامه دهیم و بیش از پیش تاریخ‌سازی کنیم. هدف من قهرمانی آلمان بدون پذیرفتن حتی یک شکست است. می‌خواهیم همه بازی‌ها را ببریم و نمایش‌های قابل قبولی از خود ارائه دهیم.»

بایرن در شروع دور برگشت بوندس لیگا این هفته در غیاب تعداد زیادی از بازیکنان اصلی خود از جمله ریبری با دو گل در زمین مونش گلادباخ به برتری رسید.

مدیر مسؤول: نظری پریانی – ۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲
nazari.paryani@yahoo.com
ویراستار : روح الله یوسف زاده
مدیر خبر : امیری
گروه نویسنده‌گان: حلیمه حسینی،احمد عمران و کاوه جبران
گزارشگران: ناجیه نوری، عرفان مومند و محمد هارون مجیدی
برگ آرایی: مجیب احمدی

نشانی برقی: mandegar.daily@gmail.com **وب سایت:** www.mandegardaily.com
شماره تماس: ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰ – هرات: ۰۷۸۹۵۱۰۰۶۶
مسؤول توزیع: حبیب الله – ۰۷۰۸۱۶۹۸۲۸
نشانی: چهارراهی حصهٔ دوم کارته پروان، سرک غربی (سمت باغ بالا) دست راست، کوچهٔ پنجم

شماره‌گان: ۵۰۰۰
به جز «سخن ماندگار، مسؤولیت دیگر نبشته‌ها به نویسنده‌گان بر می‌گردد.

Year 5 ❁ NO 1226 ❁ Monday 27 January 2014

DAILY
Mandegar

د ټاکنو خپلواک کمېسیون:

له امنیتي ځواکونو د عملي اقدام غوښتنه کوو

کورنیو چارو وزارت:

نوماندان دې له امنیتي ځواکونو سره همغږي ډېره کړي

د ټاکنو خپلواک کمېسیون چارواکي وایي، چې دوی د راتلونکیو ټاکنو د نوماندو د امنیت په اړه اندېښمن دي او په کار ده چې امنیتي ځواکونه ورته ډېره پاملرنه وکړي.
دا اندېښنې وروسته له هغې رامنځته کېږي، چې د تېرې جمعې په ورځ په هرات کې د یوه نوماند مرستیال له ځانمرګي بریده روغ ووت.
خو امنیتي ځواکونه وایي، چې دوی د ټاکنو د امنیت لپاره ځانګړي تدابیر نیولي او چمتو دي چې د ټولې ټاکنیزې پروسې امنیت وساتي. د کورنیو چارو وزارت ټینګار کوي، چې نوماند دې له دوی سره خپل فعالیتونه په همغږۍ ترسره کوي.
د ټاکنو د خپلواک کمېسیون ویاند نورمحمد نور ماندګار ورځپاڼې په مرکه کې وویل، دوی د راتلونکیو ټاکنو د ولسمشریزو او ولایتي شوراګانو د نوماندو له امنیت اندېښنه لري او په وینا یې چې دوی دا مساله له امنیتي ځواکونو سره شریکه کړې ده.
د هغه په خبره، امنیتي ځواکونه دنده لري، د ټاکنو د ټولې پروسې، لکه د کارت وېشنې، د ټاکنیزو چارو د لېږد، د رایه ورکوونکیو، نوماندو، ځارونکیو او د ټاکنیزو کمېسیونو د مامورینو امنیت وساتي.
د ده په وینا، دوی په هرو پنځلسو ورځو کې د ټاکنو د امنیت له ځانګړي کمېسیون سره ناستې لري، چې خپلې ټولې اندېښنې یې ور رسولي او هغوی ورته د دې ستونزو د لرې کولو او امنیت د ټامین ژمنې ورکړي دي.
ښاغلی نور وایي، باید د کاندیدانو امنیت ته ډېره پاملرنه وشي او دغه مساله یې په کتبي او شفاهي ډول امنیتي ځواکونو ته رسولې ده.
د ټاکنو د خپلواک کمېسیون ویاند زیاته کړه، سره له دې چې امنیتي ځواکونو د امنیت د ټامین ژمنې ورکړي دي؛ خو دوی د عملي اقدام غوښتنه کوي.
په همدې حال کې د ازادو او عادلانه ټاکنو د بښتې ویاند فهیم نعیمي ماندګار ورځپاڼې ته په مرکه کې وویل، د ولایتي شوراګانو او ولسمشرۍ د نوماندو پر وړاندې ګڼې امنیتي ستونزې او ننګونې شته.
هغه وایي، باید...

ادامه صفحه ۷

www.mandegardaily.com

Like MandegarDailyNews

کنفرانس اجندای ملی
Conference of National Agenda
CNA

در کابل بر گزار می گردد!

کنفرانس اجندای ملی به مثابهٔ خانهٔ دیالوگ بین‌الافغانی، در این مرحلهٔ حساسِ تاریخی به منظور گذار مسالمت‌آمیزِ سیاسی در کشور از طریق گفتمان ملی ـ مدنی و ایجاد تفاهم و همگرایی میان نخبه‌گان سیاسی ـ مدنی، شخصیت‌های ملی، منور، خبره، بزرگان دینی، فعالین تأثیرگذارِ سیاسی ـ اجتماعی و فرهنگیِ سراسر کشور با اشتراک شماری از نامزدان محترم ریاست جمهوری، نشست یک‌روزه را در اوایلِ برج دلو در شهر کابل برگزار می کند.

د ملي اجنډا کنفرانس
په کابل کې جوړېږي

د ملي اجنډا کنفرانس د بین الافغاني ډیالوګ د کور په توګه، په دې حساس او تاریخي پراو کې د بین الافغاني خبرو اترو، د سیاسي ـ مدني نخبګانو، فعالو شخصیتونو، دیني مشرانو، په ټول هېواد کې د اغېزمنو سیاسي ـ ټولنیزو ـ فرهنګي فعالانو ترمنځ د تفاهم او همغږۍ د رامنځته کېدو له لارې په هېواد کې د سوله ییز سیاسي واک لېږد لپاره، د ولسمشرۍ د یوشمېر محترمو نوماندو په ګډون د سلواغې په لومړیو کې په کابل کې یوه ورځنۍ ناسته جوړه کړي.

د لا زیاتو معلوماتو لپاره په لاندې شمېرو اړیکه ونیسئ

برای معلومات بیشتر با این شماره ها تماس بگیرید:

ـ مهندس شکور فقیر:	۰۷۹۹۴۲۴۹۵۳
ـ حشمت حیران:	۰۷۰۰۲۷۷۷۸۱
ـ بسم الله بهادری:	۰۷۸۶۲۰۱۲۰۱
– بریالی افغان:	۰۷۰۴۹۹۴۴۶۸
– سید معراج الدین علوی:	۰۷۷۹۵۱۰۹۵۷
–سمیع دره‌یی:	۰۷۹۹۳۱۴۹۳۱
ـ حسین رحمتی:	۰۷۷۲۱۰۱۶۹۰
ـ سعید جامی:	۰۷۹۷۶۰۵۶۰۵
ـ نظری پریانی:	۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲

وب سایت: www.mandegardaily.com

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می‌پذیرد

برای دفـاتر
سه ماهه – ۱۲۵۰ افغانی
شش ماهه – ۲۵۰۰ افغانی
نه مـاهه – ۳۷۵۰ افغانی
یک ساله – ۵۰۰۰ افغانی

نارسیده به منزل یا دفاتر
سه ماهه – ۱۰۰۰ افغانی
شش ماهه – ۲۰۰۰ افغانی
نه مـاهه – ۳۰۰۰ افغانی
یک ساله – ٤۰۰۰ افغانی

روزنامهٔ ماندگار
Mandegar Daily newspaper

دفاتر خارجی
سه ماهه – ۱۰۰ دالر
شش ماهه – ۲۰۰ دالر
نه ماهـه – ۳۰۰ دالر
یک ساله – ٤۰۰ دالر

برای دانشجویان و اساتید دانشگاه
سه ماهه – ۱۰۰۰ افغانی
شش ماهه – ۲۰۰۰ افغانی
نه مـاهه – ۳۰۰۰ افغانی
یک ساله – ٤۰۰۰ افغانی

حساب بانکي روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: ۰۷۸٤۳۰۱٦٤۰ – ۰۷۷٦۹۳۰٥٦٥